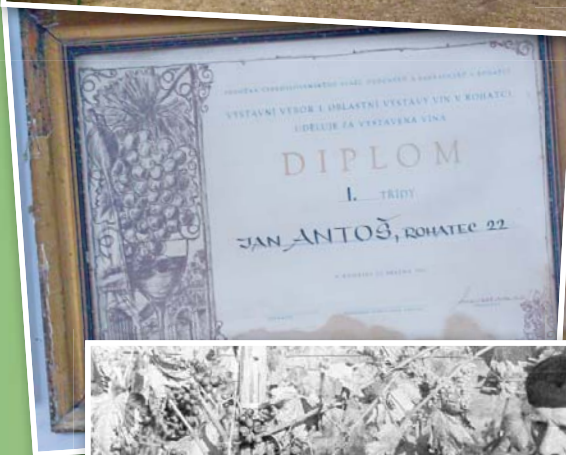

ROHAŤECKÝ SVĚT

29. ročník - číslo 1/2025

Téma: Vinařství v Rohatci

Obsah

ÚVODNÍK	3
OBECNÍ ZPRÁVY	4
• Matrika	4
• Kalendárium	4
TÉMA: VINAŘSTVÍ	5
• Z paměti rohateckého vinaře	5
• Jak to bylo s rohateckým vínem v minulosti	6
• Vinařovo snění	6
• Počátky vinařství v Rohatci ve 20. století	7
• Ve víně je pravda	8
• V zimě je brzo tma	9
ŠKOLSTVÍ	12
• Zimní čas v mateřské škole	12
• Ze školní družiny	13
• Toto letí! A je tu pololetí!	13
• Den povolání	14
KULTURA	14
• Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora	14
MUZEJA A GALERIE SVĚTA	15
• Vatikánská muzea	15
KUKÁTKEM DO KNIHOVNY	16
• Tématické besedy	16
FARNÍ OKÉNKO	16
• Půlnoční mše svatá a Hod Boží Vánoční	16
• Něco málo ze statistiky knihovny za rok 2024	16
• Kdo slaví svátek v únoru?	16
• Betlémské světlo	17
• Tříkrálová sbírka 2025	17
• Hromnice	18
• Svátek Svaté rodiny	18
• Eucharistická adorace	19
• Popeleční středa a postní doba	19
SPOLKY	20
• Ohlédnutí za uplynulým rokem ve Spolku zdravotně postižených	20
• Kynologický klub zahajuje sezónu 2025	21
• Zhodnocení roku 2024 za JSDHO	22
• Skautská výprava	22
• Klub důchodců oslavil konec roku	23
• Silvestr 2024	24
OD NAŠICH PŘÍSPĚVATELŮ	25
• Autobusová točna v Kolonii, bývalé centrum cukrovaru	25
• Cestování v čase	26
• Co to je a k čemu to je	26
SPORT	27
• 11. ročník turnaje ve šnopsu	27
• Biatlon v Rohatci?	27
• Lužický drsník: Rohatec měl svého zástupce	28
• Co Slavoj připravuje na jarní sezónu 2025	28
• Nový trenér Slavoj	29
• Představujeme novou trenérskou posilu a manažera mládeže	29
• Vedoucí mužstva Slavoj	29
• Zimní tenisová sezóna	30

Úvodník

Rok 2024 byl nejteplejším rokem v historii měření. Globální teplota byla 15,1 stupňů a úroda ovoce bohužel nejhorší za posledních 100 let. V našich nemocnicích proběhlo celkem 952 transplantací orgánů. Jako Češi jsme devátá nejlepší prosperující ekonomika v celé EU. Naše ekonomika loňský rok rostla více než předchozí roky. To jsou tvrdá data. Možná proto Češi loni vsadili 983 miliard do hazardu, a ještě dokázali poslat spoustu peněz na pomoc druhým.

Jenže lidé jsou nespokojeni více než dříve. Kde je chyba? Možná mluvíme častěji o tom, co je špatně místo vyzvedávání toho dobrého. Umíme pochválit? Stěžování nám jde lépe. Říká se, že když se o něčem hodně hovoří, neznamená to ještě, že to doopravdy existuje.

Ptákem roku 2025 je konipas horský. Lidově se mu kvůli neustálému kmitání ocasem říká trásprdelka nebo trasořitka. Není potřeba tady hledat nějaké analogie? V lednu se začaly hojně objevovat krtince, aniž by nám aspoň jeden krték řekl proč. Lidé se mají dělit na ty, co mají rádi psy nebo kočky. Ze zvířecí říše se můžeme mnohému naučit. Když třeba pozorujeme na obloze letící ptáky, jak mění formaci, není viditelný signál, kdy ji budou měnit, ale vždy „se to udělá.“

Televizní večerníček oslavil šedesátiny. A jak už někdo řekl, dotáhl to tak daleko i přesto, že dělá nepořádek rozhazováním papírů, jezdí bez helmy na kole a v autě bez řidičáku.

Jeden e-shop mně napsal v mailu na začátku své nabídky při úvodním oslovení, že znají moje frustrace a sny. Tak to jim vážně nepřeji.

Slovenský premiér Fico si pochvaloval návštěvu Brazílie jako velký úspěch, než se ukázalo, že jej tamní viceprezident nazval premiérem Jugoslávie, která už dvacet let neexistuje. Chudák sousední premiér to opravdu nemá jednoduché. Demonstrace

mu v ulicích organizuje cizinec jménem Chat a příjmením GPT a celý svět se dozvěděl zprávu, že po setkání s ním se nechal papež František okamžitě hospitalizovat.

Guvernér České národní banky zvažuje oficiálně nakoupit bitcoin. Bývalému guvernérovi se to nelíbí a říká, že to už je lepší koupit archivní vína. Já bych byl pro to víno. Už zbývá jen Michaela Jílková s tím jejím: „A co na to občan?“

V naší zemi se v roce 2024 ubytovalo necelých 23 milionů turistů a z toho hlavní město se postaralo o 8 milionů. Polské Tatry loni navštívilo více lidí než americký Grand Canon. Slovensko poprvé navštívila černá vdova. V asijském Colombu jedna opice poničila transformátor a nastal blackout v celém městě. Pak že nejsme navzájem provázáni.

Do jednoho z výběru 100 nejlepších jídel světa se v minulém roce dostalo jen jedno české jídlo. Valašský frgál se umístil na 99. místě. Znamená to, že jsme více jedlíci nebo gurmáni? Češi loni nejvíce utráceli v Německu a pak v Irsku.

Bylo výročí 80 let holocaustu. Jedna letitá dáma při té příležitosti poznamenala, že nestačí být slušným. Říkala, že i tehdy byli slušní lidé, ale neozvali se. Teď se stala v Mnichově zajímavá věc. Nový americký viceprezident Vence tam kritizoval Němce, že jsou nedemokratičtí. A myslel konkrétně to, že odmítají fašistickou stranu, která tam sílí v preferencích. Tomu se říká chupe.

Když vám cestou do nemocnice na nějaký zákrok spadne z ledničky magnetka s nápisem „Carpe diem“ a po návratu doma seberete sešit, který upadl a na jeho obálce je „just smile“, znamená to, že vesmír má s námi jen ty nejlepší plány. Ale záměrně je nechá nás samých neustále objevovat. Tak je objevujeme, užíváme si toho vědomí, že tady na tomto světě nejsme sami a bez pomoci.

Stanislav Zela, šéfredaktor

Obecní zprávy

Matrika

Narození: 3

Úmrtí: Vít Gurský, 58 let
František Okáník, 78 let
Božena Fridrichová, 73 let
Milan Gurský, 82 let

Sňatky v matričním obvodu Rohatec:

Rohatec: Marián Pukančík & Leona Zehnalová

Zlatá svatba: Zdeněk & Anna Homolovi

Kalendárium

29. 3.	Divadlo - Dívčí válka	Kulturní dům
5. 4.	Gurman Fest	Hospoda U Pagáča
20. 4.	Výstava vín – košt	Kulturní dům Rohatec
26. 4.	Vítání jara	areál „staré školy“

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Obec Rohatec připravuje na **SOBOTU 12.4.2025** slavnostní přivítání narozených dětí v obřadní síni obecního úřadu. Kdo z rodičů má zájem o přivítání svého dítěte, ať se přihlásí

do 28.3.2025 na matrice obecního úřadu.

Přineste s sebou rodný list dítěte.

Mami a tati,
zdravím vás ze svoji poslední výpravy. Vaří tady dobře, ale jinak tu vládne chaos, hormonální bouře a občasné výpadky logického uvažování. Signál je tu na prd, mapa neexistuje a průvodce mně dělá můj mozek, který je tu taky poprvé. Zavazadlo s racionálním myšlením prý dorazí později, zhruba za 10 let. Zbývají mně emoce a instinkt. Jo, mluvím přesně o té divočině, který vy říkáte dospívání.

Často udělám něco, co vám působí srdeční arytmií a nový vrásky na stále vyšším čele, ale není to tím, že bych byl úplně mimo. Křičíte na mě: „Co sis sakra myslel?“ Jenže odpověď je jednoduchá. Nemyslel. Aspoň ne tak, jak byste si představovali. Chybí mi totiž poměrně značná část prefrontální kůry mozkový, kterou používáte vy, a nejsem si teď ani jistý, jestli vám to mám závidět.

Vím, že mě máte rádi, ale momentálně jsou pro mě středem vesmíru kámoši. Prosím, zkuste to pochopit. Ale nenechte se zmást – i když se tvářím, že vás ignoruju, bedlivě sleduju každý váš krok.

A teď k věci. Co můžete udělat, abych tuhle expedici přežil a zároveň abyste z ní nezešileli ani vy? Sepsal jsem pár tipů:

1. BUĎTE MAJÁK, NE GPS!

Vidím vás. Slyším vás. Možná neposlouchám, ale slyším. Fakt jo. I když vaše rady házím za hlavu rychlostí světla, stejně se mi ukládají někde hluboko v mozku, kde na ně

jednoho dne omylem narazím. Takže mně dál sviťte na cestu, ale nenuťte mě jít přesně podle mapy. Nepotřebuju ukazatele, svodidla a závory. Občas budu bloudit, občas se vymelu, ale nakonec si cestu najdu.

2. DEJTE MI PROSTOR DĚLAT CHYBY.

Jasně, bylo by super, kdybych se učil z cizích přešlapů. Jenže já ty věci potřebuju zjistit na vlastní kůži. Dejte mi volnost, ať si nabiju nos, ale buďte u mě, až se budu zvedat.

3. JAKÝ JSTE BYLI VY?

Nechci slyšet jen to, jak vám všechno šlo a jak byste si tohle a tamto nedovolili. Chci vědět, co jste prováděli, co vám nevyšlo, jaký kraviny jste dělali a co jste se z nich naučili. Chci slyšet příběhy. A pak mi dejte prostor, abych si já vytvořil své vlastní. Bude mně to užitečnější než tisíc kázání.

4. POMOZTE MI VIDĚT ZA DISPLEJ MÝHO VESMÍRU.

Neustále mi připomínejte širší souvislosti. Budu vydávat neartikulovaný zvuky a dávat vám jasně najevo, že vůbec nemůžete pochopit, čím procházím, ale ve skutečnosti vás vnímám. Občas se tak ponořím do vlastního dramatu, že zapomenu, že svět bude existovat i příští tejdén. Potřebuju, abyste mě ujistili, že když mě něco sejmulo dneska, neznamená to, že to bude problém navěky. Jo, budu obracet oči v sloup a tvrdit, že „tohle“ rozhodně nikdy nepřebolí, ale někde uvnitř mě to uklidní.

5. ZACHRAŇTE MĚ.

Potřebuju vědět, že když se dostanu do průšvihů, můžete pro mě přijet bez otázek, bez řevu, bez „já jsem ti to říkal“. Zároveň mně ale taky tisíc a jedenkrát zopakujte, že tu jste i na normální pokec, kdykoli to budu potřebovat. Tisíckrát vás s tím pošlu do háje, ale pak si pokekáme a já se vám svěřím.

6. ZAJÍMEJTE SE O MOJE VĚCI.

Vím, že vám možná moje zájmy přijdou jako nabídka lekcí z jazyka mimozemšťanů. Ale když se budete aspoň snažit pochopit, co mě baví a nebudete nad tím ohrnovat nos, budu si toho vážit. A možná vás sám začnu do něčeho zasvěcovat.

7. BUĎTE KE MNĚ FÉR.

Jo, občas mám ego větší než Tichý oceán. Myslím si, že všechno vím nejlíp, a když mě opravíte, budu dělat, že jste úplně mimo. Ale uvnitř si to přebírám a nezahazuju to všechno do směšného odpadu. A jestli se ke mně budete chovat s respektem, jednoho dne vám to vrátím. Až mě zase budete potřebovat vy.

Protože jednou ta mlha kolem mě zmizí a vy před sebou uvidíte dospělého, sebevědomého a rozumného člověka. Ale do té doby se radši připoutejte. Bude to dlouhá a divoká jízda. S láskou váš puberták ☺

Zdroj: ZŠ Česká Skalice,
redakčně upravil Jara Adamec

Téma: Vinařství

Z pamětí rohateckého vinaře

(Přinášíme fragment z poznámek pana Dobroslava Sasína z Rohatce. Vinařského průkopníka a sadaře, který s láskou vzhlížel na přírodní krásy kolem sebe a vydatně k nim svým dílem přispíval).

Jak jsem se stal vinařem

V době, kdy jsem navštěvoval zemědělskou školu ve Strážnici, bylo to v letech 1923-1925, nikoho u nás v Rohatci ani ve snu nenapadlo, že Rohatec se stane za deset let také vinařskou obcí.

Rozhodl jsem se pevně, že se pokusím na písčích na této tzv. Hodonské Sahaře zavést pěstování vinné révy a ovocného stromů. Začal jsem v roce 1932, když jsem se vrátil z vojny. Bylo mně 23 let. S nadšením mládí jsem se dal do práce. Do boje se skoupou přírodou. V tom roce jsem na podzim vysadil asi 200 hlav portugalského modrého. Byly to takzvané oblouky, které mně dodal strýc Doležal z Těšic. Bylo to v trati Přívozské Padělky.

Úplně první vinici v Rohatci si vysadil můj kamarád Janek Elšík na svahu u Zásady

v roce 1928. První vinař v Rohatci. A dobrý vinař.

Já jsem do roku 1934 vysadil ještě dalších 1 600 hlav. Teprve v roce 1934 se ke mně přidal soused a starosta Jan Procházka, velmi pokročilý rolník a ovocnář. Zároveň s ním téhož roku vysázeli své vinice Josef Procházka a Pavel Rybecký, každý asi 1 míru. Tímto činem jsme prolomili staletý místní konservatismus.

Potají se nám mnozí smáli, že nám vinice zajdou. Ale za tři léta jsme se smáli zase my, poněvadž již v roce 1937 jsme pili svoje vlastní rohatecké víno a prodávali jsme též tradičně pod víchem, jako v jiných vinařských obcích. Rok po roku se k nám přidávali jiní rolníci jako Jan Antoš, Metoděj Antoš, Cyril Antoš a František Novák.

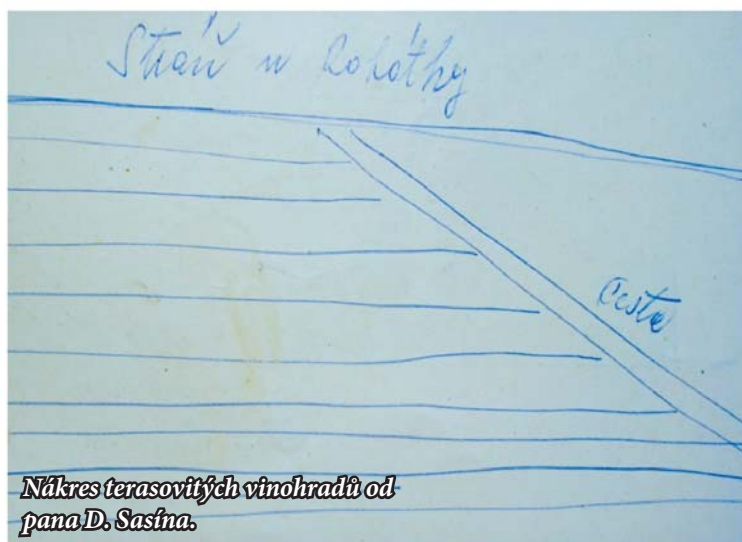
Největší vinohrad v této trati vysadil v roce 1935 Jan Antoš zvaný Berní. Měl asi 3 000 hlav a je jedním z nejlepších vinařů rohateckých. Já jsem si ještě v roce 1936 vysadil novou vinici v trati Dlouhé Padělky naproti dnešní železniční zastávky. Pozemek

Současná podoba místa terasovitých vinohradů.

měl mírný jihovýchodní sklon a byl asi nejvyšším bodem katastru Rohatec - 215 metrů nad mořem.

Jednou v měsíci únoru asi v letech 1935-36 se sníh na polích rychle ztrácel. Držel jenom v brázdách a dolinách. Z dlouhé chvíle jsem se šel podívat do naší zahrady. Odtud je krásný rozhled a pohled na Dolňanská luka a na protější stráň, která je vzdálená asi 600 metrů. Ale to, co jsem uviděl, mě tak překvapilo, že jsem se nemohl vzpamatovat! Na protější Stráni se objevilo, přesně rýsovalo 20 teras přesně označených sněhem, který všude roztál, jenom na těch terasách zůstal.

Nákres terasovitých vinohradů od pana D. Sasína.

Kromě těchto teras byla pěkně narýsovaná šikmá cesta, která vedla z luk nahoru na stráň! Ani se mně nechtělo uvěřit, že vidím před sebou staré rohatecké vinohrady. Bylo to skutečně jako přelud! Fata morgana! Jako zkušený vinař jsem musel ocenit práci a důvtip těch starých vinařů, kteří si vybrali tak krásnou slunnou polohu pro svoje vinice.

Celá tato Stráň je asi 400 metrů dlouhá

a 40 až 80 metrů široká. Skoro kolmá, obrácená přesně k jihu, takže celý den je osluněná. Lepší polohy pro vinice v Rohatci není! My, vinaři ve století dvacátém, jsme si takovou polohu nenašli, ba ani jsme si netroufli na takovém příkrém svahu pěstovat vinohrad.

Možná, že si někdo řekne, že to byl můj hloupý výmysl nebo fantazie, ale dokážu mu pravdu svoji! Dostaly se ke mně zprávy od

dr. Františka Dvorského z archivů strážnických a tam se píše, jak v 16. století „Vrchnost strážnická brala platy z vinohrádků nad Rohátkou a ze Stráně u Rohátky!“ Myslím, že to stačí, abyste mně věřili! Mám jenom velkou radost, že jsem tento vinohrádek viděl! (Dnes už to místo nelze díky lesnímu porostu spatřit)...

*Z autorových záznamů s radostí sestavil
Stanislav Zela*

Vinařovo snění

Slunce prudce hřeje vinařovi do obličeje. Otevře oči a vidí, jak stojí na rohateckém železničním mostě.

Slunce již pomalu klesá po zlatých schodech vytvořených z růžových i zlatých mračen.

Vinař Slávek s radostí a údivem pozoruje ten krásný západ slunce.

Nad sluncem se pomalu pohybuje několik zlatých obrovských velryb vytvořených z mraků.

Dobroslav Sasín

Jak to bylo s rohateckým vínem v minulosti

Počátky moravského vína nalezneme u Římanů a jejich posádky, která na Pálavě vysadila vinice. Moc se ale neví, že se začátkem dvacátého století naše víno šlechtilo z amerických podnoží. V Evropě bylo potřeba zastavit epidemii révokazu, a tak jsme to úspěšně zkusili objednávkou vinné révy za oceánem. A u toho byl vinařský komisař Karel Votruba z Hodonína. Takže osa Římská říše, jižní Morava a Amerika je na světě.

Jak psát o historii vinařství v Rohatci a mít správné informace? Ty první nám přinesou vinaři současní, kteří jsou živí nositelé paměti svých předků. Dále jsou to dochované písemné materiály. Ty známé i méně známé. Rohatec spadl pod strážnické panství a tam se za celá léta vystřídal jen málo rodů. Ještě předtím ale Rohatec patřil pod klášter Velehrad.

Taky je třeba hledat u cechu bednářů. Ti ze Strážnice měli za povinnost 6 kop beček vinných ročně vyrobit z panského lesa. Pak tu máme knihy práva horenského, kde můžeme sledovat i konkrétní vinařské povinnosti, práva i tresty za jejich porušení. Když někdo tři roky ve vinohradu nekopal, tak o něj přišel. Při krádežích ve vinicích nebo stáčením cizího vína byly tresty přísné. Vyloupnutí pravého oka, stětí pravé ruky a následně stětí na hrdle.

Velehradští cisterciáci víno vyráběli ve středověku s již pokročilými metodami pěstování révy. Víno uměli dobře zpracovat, pít i prodávat. Klášter samotný byl vlastníkem pozemků i na Strážnicku a v okolí Rohatce. Je dost pravděpodobné, že již v této době byly v naší obci vinice. Páni ze Žerotína dostali od pana krále v 16. století na 15 let klášterní velehradské statky, za které platili roční poplatek.

František Dvorský v legendární knize Vlastivěda moravská – Strážnický okres z roku 1914 píše, že byly Rohatec a Sudoměřice prodány Benešovi z Kravař v roce 1368 a odúmrtí dostal Rohatec od Petra Kravaře v roce 1412. Ten se vedle toho, že založil vesnici pojmenovanou po něm Petrov, zasloužil o vinařský rozvoj tím, že udělil Strážnici v roce 1417 horenské právo. To je prosím 75 let před objevením Ameriky Kryštofem Kolumbem. A 608 let od dnešní nad Evropu povýšenecké americké administrativy.

Dvorský sepsal, jak to bylo za pánů Žerotínských v naší obci a přesně uvádí polohu tehdejších místních vinic, když píše, jak vrchnost brala platy „z vinohrádků nad Rohatkou a ze strany Rohatky“. Dále, že „za vinný šenk platila obec (Rohatec) 4 zlaté ročně.“

Na Komenského mapě z roku 1620 nejsou přímo u Rohatce zakresleny vinice. Ty situoval blíže k Strážnici, kde sám bydlel u tety v letech 1604 a 1605 při studiích. Mají svůj symbol na mapě s označením ve vysvětlivkách jako Vinetorum colles. Na mapě Moravy od Covése a Mortiera z roku 1742 jsou již vinice označeny hned u Rohatce, stejně tak i na mapě Seutterově z poloviny 18. století.

Dnes je Rohatec součástí Slovácké vinařské podoblasti a vedle slavnějších míst a měst spjatých s vínem je hráčem spíše vedlejších rolí.

Stanislav Zela

číslo 1/2025

Počátky vinařství v Rohatci ve 20. století

Naše obec není typická vinařská jako třeba Mutěnice nebo Strážnice. Přesto má pěstování vína svoji tradici. Rohatecká obecní kronika z roku 1984 začíná citátem: „Buď pozdraven Ty kraji révy vína, vesničko rodná, tam u Hodonína.“

V první půli dvacátého století začali místní vinaři pozvedávat svoje motyky mezi řádky nově vysazených vinohradů a sklenice s tímto mokem do úrovně očí.

Původní réva zasázená panem Janem Antošem (Berním)

Ještě však předtím, a to koncem devatenáctého století, první větší vinařský průkopník byl pan Jan Elšík. V té době však místní rolníci nebyli výsadbě vinohradů nakloněni z jednoho prostého důvodu, že se zbytečně zabírá úrodná půda, která má sloužit k obživě, a ne k požitkům.

Z vyprávění pamětníků jsme se dověděli, že v roce 1935 vysadil Jan Antoš (Berní) okolo 3 tisíc hlav vinné révy na Padělcích. A protože se musí víno někde zpracovat, tak

následně v roce 1939 v přední části vinohradu v dnešní ulici Vinařská (příznačný název) v roce 1939 postavil vinný sklep, zdobený sgrafity. Před sklepem se každoročně stával „máj“, při této příležitosti se zde hrávala divadelní představení místních ochotníků a bylo zde takové malé kulturní místo obce. Tato tradice zanikla někdy v sedmdesátých letech minulého století. Dnes již jen malou část vinohradu a sklep vlastní jeho vnuk ing. Kostecký, který se stále s láskou vinařství věnuje, ale už jen pro vlastní potřebu. O tom, že pečuje o vinohrad s láskou svědčí i to, že v jeho vinohradu najdeme i několik vinných rév vysazených jeho dědečkem.

Mezi další „pionýry“ vinařství, chcete-li vinohradnictví v Rohatci, patřili například pan Procházka, Rybecký, Gurský. Ten vysadil ve svém vinohradu okolo čtyř tisíc hlav a také postavil vinný sklep už v roce 1944.

Mezi tyto průkopníky patřil i pan Sasín, velmi uznávaný vinař, za kterým chodili pro radu ostatní. O svém vinohradnictví a vinařství si své poznatky a zkušenosti zapisoval (viz samostatný příspěvek).

Dalším obdobím, kdy se u nás začalo více vinařství rozšiřovat, bylo kolem roku 1957. Zde můžeme uvést kupříkladu pány Františka Antoše (Antolu), Františka Procházku, Františka Zezulu, Josefa Antoše (Puk), Františka Nováka, Ladislava Chalupu, Rudolfa Antoše, Františka Mořického, Františka Salčáka a mnohé další. Tito si již kolem roku 1960 vzájemně radili a pomáhali, a tak

z jejich iniciativy vznikl zahrádkářský svaz, který měl tři sekce. Jedna z nich, ta největší, sdružovala ty, kteří se věnovali pěstování vinné révy a vinařství. Jejím dlouholetým předsedou byl pan Jan Macháček. Druhá byla ovocnářství, jejím předsedou byl pan Jan Rezek a třetí se věnovala květinám, předsedkyní byla paní Marie Pokorníková. V rohatecké kronice se vzpomíná ještě i sekce kaktusářská. K tomuto období se váže vznik lokality vysazených vinohradů mezi hřbitovem a železnicí. Kolem roku 1980 za přímluvy obce přidělilo tehdejší JZD Rozvoj rohateckým pěstitelům vinné révy lokalitu mezi železniční tratí a silnicí I55. Tento areál si oplotili z vlastních prostředků, vysadili vinnou révu a na pozemcích hospodařili až do roku 1990, kdy došlo k navrácení půdy původním majitelům. Ti chtěli buď pozemek vrátit anebo požadovali pachtovné. Možná i z tohoto důvodu v této lokalitě dnes obdělává svůj vinohrad jen malá část vinařů a to těch, kteří tam vlastnili své pozemky. Zahrádkářský svaz také zajišťoval mimo nákupy postřiků a poradenství i místo, kde se mohly moštové hrozny odevzdávat. Následně se zvážily a pak odvážely do hodonínských vinných sklepů. Možná i z tohoto důvodu jim byla dána od obce k dispozici sice dost zanedbaná budova v ulici Baráky, kterou si svépomocí opravili a v dnešní zrekonstruované podobě ji stále využívají. Ne už třeba k moštování, které se zde po dlouhá léta provozovalo, ale k různým setkáním členů a třeba i oslavám. Bohužel není dochován záznam, kdo byl prvním předsedou zahrádkářského spolku, ale pamětníci se domnívají, že jím byl pravděpodobně pan František Antoš, který byl na krátkou dobu vystřídán panem Karlem Horákem. Poté pokračoval až do roku 1989, po něm na období 1989-2005 byl předsedou František Vybíral, v období 2005-2019 Ing. Jiří Trávníček a od r. 2019 dosud vede ČZS v Rohatci RNDr. Josef Gürtler.

Z dochovaných záznamů víme, že první košť vína v Rohatci byl v 1961. Na stolech tenkrát bylo 99 vzorků. V té době se zde pěstovaly ponejvíce odrůdy – Ryzlink vlašský, Neuburgské a Sylvánské, z červených pak Frankovka a Modrý Portugal. Neuburgské často vymrzalo, a tak se od něj upustilo. Například pan Macháček vysadil asi 900 hlav, z toho převažovaly odrůdy Ryzlink rýnský 150 hlav a Rulandské bílé 150 hlav, Müller 100 hlav.

Z prvního „koštu vína“ se stala tradice. Pokračuje se změněným pojmenováním „Místní výstava vín“ a koná se vždy na velikonoční neděli. V loňském roce měla slav-

nostnější ráz, byla totiž jubilejní šedesátá. Na těchto koštěch, jak se lidově výstavě říká, bývá vystavováno, ochutnáváno (košťováno-odtud košť) a hodnoceno návštěvníky (hodnocení odborné komise předchází samotné výstavě) velké množství vzorků. Tuto naši navštěvují vinaři místní, ale i ze širokého okolí. Pro představu, třeba v roce 1987 proběhla podle obecní kroniky 26. místní výstava vín, na které bylo předloženo 401 vzorků, z toho 275 bílých a 126 červených vín. K poslechu vyhrávala cimbálová muzi-

ka Maryša. Cimbálové muziky doprovázejí košty každoročně.

Za zmínku stojí také to, že někdy v letech 1979-80 napadlo pány Macháčka a Porubana postavit menší areál vinných sklepů v lokalitě U Zásady. Postupně se k nim přidali Josef a František Tomšejovi, pan František Vybíral, Vladimír Elšík a Josef Hříbek. Sklípky jsou dodnes využívány, a protože jsou umístěny v údolí, při procházce kolem najdete na prvním sklepě ceduli s nápisem Údolí (zlí jazykové přidávají - dutých hlav).

Ve sklepech se často spolu setkávali a ještě setkávají, za zpěvu lidových písní si navzájem zhodnotí každoroční nové vzorky vína.

V současné době se vinařství v Rohatci nijak nerozvíjí, jednak nejsou v rodinách pokračovatelé a jednak situace je dnes taková, že sice ne tak kvalitní, ale levnější vína si koupíme v obchodech od velkovýrobců. Pro vinaře, a to nejen rohatecké, je to smutná realita.

*Z vyprávění rohateckých vinařů napsala
Anna Homolová*

Jako každý rok, i v loňském roce uspořádala ZO ČZS setkání vinařů s ochutnávkou mladých a svatovavříneckých vín. Setkání se uskutečnilo 7. prosince 2024 v místním kulturním domě. Přítomní účastníci si vyslechli úvodní slovo Jiřího Tomana na téma Vinařská sezona v roce 2024. Celkem se hodnotilo 60 vzorků ve třech komisích. Všechna hodnocená vína měla výbornou úroveň.

ZO ČZS Rohatec

Ve víně je pravda

To není tvrzení ze současnosti nebo z ne-daleké minulosti. Praotec Čech, když dokráčel na horu Říp, údajně spatřil zemi oplývající strdími a o vinohradech není zmínky. Snad až za Karla IV.? Jen z ústního podání vím, že svého času řádl révokaz, který vinohrady poničil. Na Znojemsku údajně z nouze vysadili okurky, které pak celou oblast proslavily. Naši předkové to ale nevzdali, byli pracovití a dnešní úroveň vinařství třeba s dobou před sedmdesáti lety je neporovnatelná. Historii vinařství v Rohatci rád ponechám místním pamětníkům, protože o ní nevím zloha nic. Nezbyvá, než se ve vzpomínkách přenést do rodné víscky. Už v raném dětství mě bral můj stařeček do vinohradu v trati „fěruňky“, které jsou v současnosti jedinou uznanou plochou pro pěstitele jakostních odrůd. Půdní složení hraje svou nezastupitelnou roli. Stařeček stačil včas tatínka „zacvičit“ nejen do tajů pěstování révy, ale i sklepního hospodářství. S mým „zácvikem“ to bylo trochu složitější.

Nejdřív bylo pořád času dost, a pak nečekaně už neměl kdo učit. Aby toho nebylo málo dva roky vojny. Nejnáročnější byl asi jarní řez. Každý z dotázaných měl zřejmě svůj „postup“, nebo jsem trochu špatně chápal? Tak jsem pořídil i nějakou literaturu a pokud úplně nepomrzlo, vždycky něco dozrálo. Až později jsem se dověděl, že jeden z těch větších pěstitelů svým pomocníkům předal tzv. mírku se slovy – co přechází – uřežeš. A taky se říkalo, že vína poprodal hodně! Ale mnohé bylo i jednodušší. Co si vzpomínám, na postřík stačila modrá skalice s vápnem, poprašek sírou. Na Vracovsku jsem jednou pozoroval vinaře, jak stříká vinohrad i bez konve. Stačila mu zednická štětka a dřevěná putýnka s postříkem. Teď je těch postříků, stejně jako chorob a škůdců, nepoměrně nějak víc. Vinohrad už dávno neošetřuji, jednak už měl svoje roky, a konečně jsem uznal názor svých synků – „to jsi ekonom, spočítej si jenom ten čas, to, co ty vypiješ, ti rádi

koupíme“. Dědictví otců zachovej nám Pane – taky kdysi platilo. Ale ten svatební vlašáček z vlastní sklizně se podařil. Nezbyla ani slza. Svatovavřínecké už tak neubývalo.

Dnes bych si na sklepní hospodářství netroufl. Jen těch odrůd a přívlastků. Spokojím se s koštem v Rohatci a jsem rád, že se líbí i mnou uvedeným přespolním hostům. V pěstitelských aktivitách jsem však nepolevil. Ručně jsem „zrygároval“ jen část zahrádky v bonitě půdy rohateckého písku. To jsem pak alespoň dodatečně ocenil otcovo ruční dílo na x násobné ploše v těžké půdě s jílovitou vrstvou. Místo roviny málem lyžařská sjezdovka. Dnes už i rohatecký experiment je minulost. Nekonečný souboj s jarními mrazy, špačky, vosami. „Odbornou radu“ z nejmenovaného časopisu jsem ani nevyzkoušel. Prý na jednotlivý hrozen natáhnout igelitový sáček a zavázat! Na špačky je údajně dovoleno i střilet ostrými. Ovšem s podmínkou, že hejno přesahuje určitý počet chráněných jedinců. Ten si už dávno nepamatují. Než bych je ručně spočítal?! Už delší dobu skuteční vinaři využívají „poplašná děla“. Prý to někoho ruší. Vinaře určitě ne. Někoho pro změnu ruší oslnivé ohňostroje. Ani psi petardy nemilují. A nerovný boj je s bezpočetným hmyzem. Různé lapače i pивní návnady úrodu neochrání. Chtělo by se říct – „darmo dělat, darmo ležat“. Alespoň to nastříhané réví zužitkuji. Stačí nápad, ši-

kovné ruce a „dekorační výrobek“ prodat na školním jarmarku. U nás odpad, v nevinařské oblasti málem surovina.

K vínu neodmyslitelně patří „pěsničky“, samozřejmě slovácké. A že je jich o víně a vinohradech nepočítaně. O nich vědí mnohem víc a mohli by i napsat chlapci z našich Mužáků. Dnes patří vinařství významný podíl na rozvoji turistiky na Jižní Moravě. Těch vinařských cyklostezek je požehnaně. O tradičních „sklípčích“ ani nemluvě. Asi málokdo ví, že jeden z nich se nachází mimo katastr Rohatce, ale patří Rohatčanovi. Zatím ho znám jen pohledem z autobusu-ten sklípek. Nechci předbíhat, ale pokud se mně podaří uvažovaný rozhovor s majitelem pro Rohatecký svět, dozvíte se mnohé. Od svého hodnověrného zdroje už vím, že je místními brán víc jak dobře. Uvidíme, jak se to vyvine. Pokud bych ve vzpomínkách zašel do svých rohateckých začátků, nemohu vynechat pana Bačíka z Kolonky. V mých „sadařských“ začátcích mně věnoval mimo odborné rady i „proutek“ ontaria, z něhož vyrostl docela velký strom. Fotbalista Jara Němčanský byl správný důvěrník Zahrádkářů, k paní Holíkové jsme vozili své přebytky okurek, Zdeňka Polešňák vykoupil hrozny. Se zahrádkáři jsme poznávali i Budapešť. Takovou hromadu melounů jsem už v životě neviděl. Zájezd i dnes hodnotím za jedna. Jediné mínus na

mé straně, kdy jsem místo mezisrazu našel, leč pozdě. Už déle čekat nemohli. Tak jsme stíhali metrem. No s pražským se to i co do rozsáhlosti srovnávat nedalo. Ani slovenčina nepomohla. Zkusil jsem bratrskou ruštinu. To jsem si dal. Neuvědomil jsem si, že taky zažili přátelskou pomoc. Nakonec zabrala poslabší němčina a na místo odjezdového srazu jsme dorazili včas. Myslím si, že i vedoucí a průvodce zájezdu, pan ing. František Elšík, si oddechli, já určitě.

Tož na zdraví, a raději košťovat a zpívat!

Vlastimil Hlaváč

V zimě je brzo tma

Včel v zimě je brzo tma, večery sú dlhšie, v televízi je enom samé násili, politika lebo erotika, a to už nás staré babky nezajímá. A toš si negdy zalistuju ve starých knížkách. Šak mladí lidé včel ani moc nechtě, rači si všeccko najđu na internetu. Dyš sa v tomto čísle píše co najvíc o víně, hned sem popadla knížku „Chvála vína“, gde sú rady o pěstování, výrobě, ale aj o pití vína. A toš vám ich také nekolik přeposílám.

Gdo chce víno slopat, mosí ve vinohradě dobře motyků kopat. Víno, žena a muzika, obveseluje srdce člověka. Víno je jak milenka, čím je mladší, tím je povolnější. Dobře je, dyš sa huba obleje, ale ešče lepší, dyš sa do ní dobré vínko naleje. Ožralého chlapa aj všeci svatí chráníjů. Víno a žena oklamů aj tych najmůdřejších. Mladé víno je pro člověka lepší než stará svěcená voda. Daj si s nama vína sklénku, lebo nevíš, co ta čeká věku. Dyž sis vypil, utři bradu a rači podaj svému kamarádu. Víneccko, vínko, potěš mé srdénko. Pilo by sa pilo, dyby bylo za co.

Aj vinaři mají svoje D E S A T E R O.

První pohár jako med, proto druhý daj si hned. Třetí chválit nepostačíš, čtvrtým žízeň neuhasiš. Pátý ti jen chuťi dodá, šestým nikdo neodolá. Při sedmém si pleteš esa, při osmém ti hlava klesá. Při devátém si jako kameň a při desátém je s tebů AMEN. Jak málo stačí ke štěstí? Aj malý hlt dobrého vína.

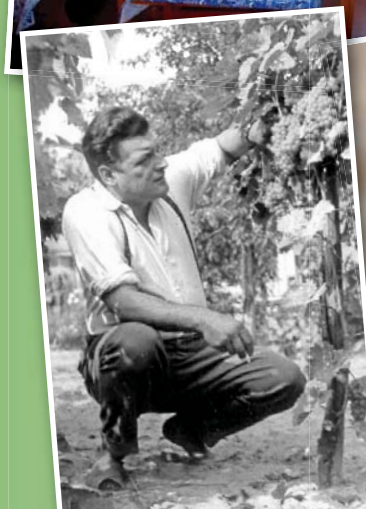
A na konec citace herce Jana Wericha:

Kdo víno má a nepije, kdo hrozny má a nejí je, kdo ženu má a nelíbá, kdo zábavě se vyhýbá, na toho vemte bič a hůl, to není člověk - to je vůl.

A toš připijme si všeci „Na zdraví“,

Božena Vlácilová

Školství

Zimní čas v mateřské škole

Rok se s rokem sešel a naše dětičky opět navštívil Ježíšek. Letos jim přinesl spoustu krásných dárečků, mnoho plyšáčků, logických her, výukových předmětů, a především velké množství hraček. Zároveň jsme navštívili vánoční program v sále Evropa v Hodoníně. Děti se seznámily s příběhem o narození Ježíška prostřednictvím názorné cesty do Betléma se stanovišti v nebi, zazpívaly andělkům vánoční koledu, společně s pastýřem hledaly ztracenou ovečku, Marii a Josefovi pomohly vybrat jméno pro jejich narozené miminko a třem králům pojmenovaly jejich dary pro Ježíška. Dále si mohly prohlédnout výrobu vánočních ozdob na stromček, odlít z včelího vosku zvoneček a nazdobit voňavé perníčky.

Prostřednictvím hudebního programu "Jezulátko se narodilo" si děti zazpívaly a zatančily na známé vánoční koledy, které byly krásně zakomponovány do vánočního příběhu o narození Ježíška.

Každoroční tradicí MŠ je vánoční vystoupení dětí pro jejich rodiny. Letos se naši budovou linula vůně vánočního cukroví, které děti pro své rodiče s láskou upekly. Chodbami naší školky byl slyšet zpěv vánočních koled a recitace nádherných svátečních básní. Vrcholem vánoční besídky bylo tvoření pro rodiče s dětmi.

V lednu nás opět navštívila paní lektorka Vzdělávacího střediska Bílé Karpaty s edukativním programem "Jak se tvoří látka". Poprvé jsme měli také možnost protáhnout svá tělíčka na zimním stadionu v Hodoníně - ne každý z nás už stál na bruslích jako profesionál, ale trénink dělá mistry. Možnost bruslení nás čeká i v únoru a březnu.

Nezapomněli jsme také na naši rohateckou knihovnu a koncem měsíce ledna jsme se vydali na její návštěvu. Paní knihovnice má vždy pro nás připravenou pěknou nabídku knih.

A co nás ještě čeká v zimních měsících? Výše zmíněné bruslení, EVVO vycházka do přírody, karneval a mobilní planetárium.

Jménem dětí, a především všech zaměstnanců mateřské školy, vám přeji, aby rok 2025 byl rokem plným lásky, štěstí a především zdraví.

Nicole Smejkalová

Ze školní družiny

Hned po vánočních prázdninách jsme se v 2. oddělení ŠD setkali 6. ledna, na svátek Tří králů. V družině jsme si svátek přiblížili čtením z knih o tom, jak se zde v České republice slaví, jak vznikl a také s čím je spjatý. S dětmi jsme si upekli Tříkrálovou bábovku, do které jsme (místo mincí) zapékali oříšky a čekali, kdo na ně narazí a přinesou mu tak symbolicky štěstí a zdraví do nového roku 2025. Vytvořili jsme si také tříkrálovou nástěnku, kde děti společně pracovaly na kometě.

Činnosti ve družině jsou různorodé. Během ledna jsme si uspořádali kuželkový turnaj, navštívili tělocvičnu, nebo si zatancovali podle video předlohy. Děti zaujalo také téma polodrahokamů, o kterém jsme si povídali a pustili si zajímavý dokument. V odpočinkových pauzách jsme relaxovali s pomocí tibetské mísy. Přišel za námi i noční motýl, návštěvník z říše živočichů, Martináč Pajasanový.

Za ŠD vychovatelka Kristýna Cutáková

Toto letí! A je tu pololetí!

Prvňáčci naší rohatecké školy mají za sebou první půlrok ve školních lavicích. Učí se nejen počítat, číst a psát první slova, cvičit, zpívat a tvořit. Rozšiřují si také znalosti o okolním světě a poznávají, jak si spolu vzájemně porozumět. Užili jsme si spolu i návštěvu knihovny, divadelní představení, halloweenské

dopoledne, kloboukový den, Mikuláše nebo vánoční besídku. Své první čtenářské úspěchy jsme pak oslavili Slavností slabikáře s neodmyslitelným pokladem na závěr. Těšíme se, co nás čeká v novém roce.

Zuzana Hřivnová, třídní učitelka

Den povolání

První lednová středa proběhla ve škole ve znamení povolání. Již předtím jsme vyzvali všechny žáky školy, aby přišli v pracovním úboru, který by chtěli jednou nosit. Mnozí navštívili skříň svých rodičů, a tak v tento den chodili po škole policisté, zdravotní sestřičky a doktoři, vojáci, kuchaři a kuchařky, horníci s helmami, hasiči, výpravčí vlaků, opraváři, nebo také manažeři s kufříky.

Po celé dopoledne jsme navštěvovali jednotlivé třídy a děti, které se zapojily, dostaly sladkou odměnu a vyfotily se s námi. Po první vyučovací hodině proběhlo společné focení v tělocvičně, stejně jako vyhlášení čtyř nejlepších kostýmů. Akce se líbila a my jsme rádi, že jsme mohli dětem zpestřit vyučování.

Za IX. A Matěj Lamač

Kultura

Subjektivní kulturní okénko šéfredaktora

Fotografická světová legenda Josef Koudelka řekl, že už vyfotografoval vše, co chtěl. Je to frajer. V kinech se objevil film o Warholovi, který měl aspoň v hodonínském kině Svět titulky asi jen u jedné třetiny textu. Tak zpackané promítání jsem ještě neviděl. Minimálně od dob Smoljakova Trháku s Kukurou a Zagorovou, kde jim do toho hodil vidle Petr Čepek...

Jednu z cen Zlatých glóbulů dostala Demi Moore za roli ve filmu Substance. Řekla, že je šokovaná. Po 45 letech hraní dostala nějakou cenu za herectví. Jak se říká, kdo si počká, ten se dočká. Ocenění za nejlepší televizní seriál si odnesl zajímavý Šogun, který je opravdu dobrý. Konkláve je nejlepší film roku podle britské akademie BAFTA.

Slavného Oskara za nejlepší film získal titul Anora režiséra Seana Bakera. Za nejlepší herecký výkon si sošku odnesl Adrien Brody za roli ve filmu Brutalista. Film už běží v našich kinech a ani po třech hodinách děje vás nebude nudit. Vizuální efekty při udělení Oskarů vyhrála Duna, scénář Konkláve a nejlepší dokument No Other Land.

Film Viliama Poltikoviče Tajemství smrti zkoumá otázky posledních chvil našeho života a snaží se ukazovat cestu okolo strachu ze smrti. Mezi aktéry filmu je vedle Dalajlámy Stanislav Grof, Amit Goswami či Raymond Moody. Běží v našich kinech a je už i na Netflixu. Doporučuji.

Elvis Presley by měl 90 let. Slavný nedávno zesnulý hornácký pěvec Dušan Holý se dožil o jeden rok více a zanechal vedle množství studentů taky stopu zpěváka s fantastickým výrazným hlasem, na který se nezapomíná.

Český Supraphon se stal součástí vydavatelství Sony music. V archivu Supraphonu je spousta skvostů, a tak to byl dobrý obchod asi pro obě strany.

V pražském paláci Savarin vzniklo nové muzeum Alfonse Muchy. Svou práci v tomto prostoru odvedla skvělá architektka Eva Jiříčná. Bude tam vystavena i kopie Slovanské epopeje a expozice věnovaná svobodnému zednářství, ke kterému měl Mucha velmi blízko.

V Paříži otevřeli kino pro psy. Promítají se kreslené filmy se psími miláčky. Majitel zvířete platí 8 eur a pes to má zdarma. Zřejmě podobný ekonomický model jako býval pro

dívky, které měly vstup na diskotéky zdarma a jejich chlapecký doprovod musel platit.

V Gočárově galerii začali vystavovat Andyho Warhola. Jsou tam i jeho osobní věci jako staré sako nebo šátek a bible jeho maminky.

Ředitelka pařížského Louvru napsala dopis francouzské ministryni kultury a popsala špatný stav této místní ikony. Do velké galerie při posledních deštích tekla voda. Dokážete si představit, jak skvělé by byly prohlídky v Louvru na širokých raftech, které by proplouly mezi expozicemi, a když by se celá osádka dostatečně pokochala, tak by se lodivodovi jen řeklo: „Plav dál.“

Brit Ben Melham se zapsal do Guinnesovy knihy světovým rekordem, když za 12 hodin navštívil 42 muzeí. Snad si to chlapík užil a stačil si dělat poznámky.

Herci Slovenského národního divadla v nadsázce přiznali to, co si o nich už dlouho myslí ministryně kultury Martina Šimkovičová. Ta totiž tvrdí, že herce ovládá někdo ze zahraničí. Ano, jsme koordinováni ze zahraničí, říkají sami herci. Třeba Shakespearem nebo Gogolem, hlásí v novém videu. Já konkrétně jsem veden britskou buňkou, přiznává herec Robert Roth. Informace mně dodává plukovník Shakespeare. V určitém představení opravdu říkám jen to, co mi napsal, přiznává s nadsázkou o své roli v inscenaci Macbeth. I já jsem ovládaný z ciziny, tentokrát ale z té druhé strany, z Ruska. Vše, co mně napsal jistý Tolstoj, papouškuji ve hře Vojna a mír, dodává další z herců Richard Stanke. Gratulace za noblesu a názornou ukázkou, jak pracovat s hloupostí politiků.

Stanislav Zela

Muzea a galerie světa

Vatikánská muzea

Vydat se 30. prosince ve Vatikánu do jeho muzeí mně připadlo jako skvělý nápad. Stejný nápad mělo bohužel ještě několik tisíc lidí, ale ty prostory jsou tak veliké, že jsme se tam všichni vešli. Lze to i bez vstupenky předem, jen si vystojíte delší a nepřehlédnutelnou frontu.

Vatikánská muzea ukrývají jednu z největších sbírek umění na světě. Papežové historicky shromažďovali umění. Nebyly to jen jejich nákupy. Mnohá díla totiž dostávali darem, ať už z úcty nebo jen potřeby si to u nich vyžehlit. Znamější je však jejich mecenášství v umění. O podpoře z jejich strany by mohli vyprávět takoví mistři jako Michelangelo, Leonardo da Vinci nebo Rafael. Umění poukazovalo na moc a bylo i nástrojem propagandy. To sice zní dnes nepěkně, ale ta díla tam visí na stěnách. Věřte mi. Celkem deset vatikánských muzeí (odtud to množné číslo) je naplněno obrazy, sochami, freskami a dalšími uměleckými prvky.

Pro mnohé je nejkrásnějším uměleckým pokladem Vatikánu Sixtinská kaple. Fresky Michelangela slouží nejen pro potěchu svých obdivovatelů z řad návštěvníků, ale jsou i součástí a místem konkláve při volbě nového papeže. Strop, zobrazující

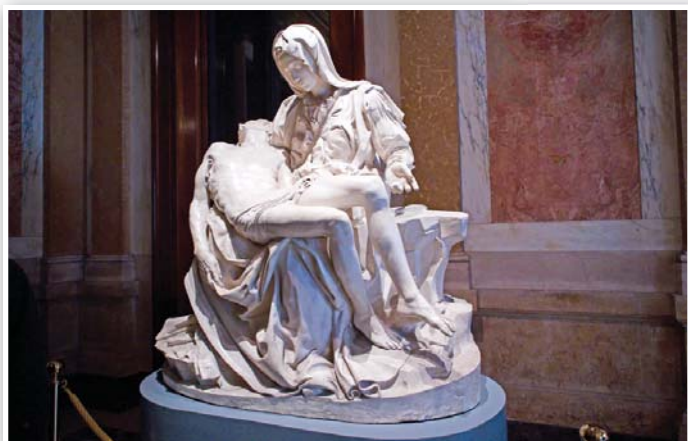
výjevy například z knihy Genesis, má i známější scény. Takovou je Stvoření Adama a dotek Boží ruky a s tou Adamovou. Výřez z této scény nechybí v žádném místním turistickém stánku. Renesanční marketing. Poukazuje jednak na stvoření světa, ale i na propojení fyzického a duchovního světa. Bůh vdechuje člověku život a vědomí.

Michelangelova mramorová pieta je dalším skvostem, který můžeme ve Vatikánu obdivovat. Ve Stanze di Raffaello je povinná zastávka pro Rafaelovy obdivovatele. Je těžké mezi tolika skvosty vypíchnout další konkrétní. Můžou to být vedle renesančního umění antické sochy, ale i moderní a avantgardní umění. Tady jsem byl mile překvapen. Marc Chagall, Salvador Dalí nebo Henri Matisse mě zaujali. Stejně tak i Gauguin či Vincent

van Gogh. Koho bych ve vatikánských sbírkách opravdu nehledal je Francis Bacon. Baconova inspirace Velázquezem, přesněji portrét papeže Inocence X. Skvělý cit pro budování moderní sbírky toho muzea.

V mládí jsem hlтал Ludvíka Součka, který byl fascinován tajnými archívy vatikánských knihoven a často spekuloval o tom, že Vatikán tam má uchovány důkazy o mimozemských civilizacích a takové spisy, které by změnily náš dosavadní pohled na historii křesťanství. Má tam být dopis svatého Pavla císaři Nerovi. Přímé svědectví o Ježíšovi by bylo dokumentací tzv. z první ruky. Ti s velmi bujnou fantazií hovoří o svatém grálu, arše úmluvy, a dokonce i stroji času. Když je něco tajné a skryto před naším zrakem, neznamena to, že musíme být o něco ochuzeni. A proto „Carpe diem“.

Stanislav Zela

Kukátkem do knihovny

Tématické besedy

Dvě třídy MŠ Rohatec zavítaly do knihovny! Jedna třída absolvovala tématickou besedu Seznámení s knihovnou a druhá třída besedu s tématem Zvířátka. Děti byly moc šikovné – hodnotíme: deset knih z deseti! A těšíme se na další středy, protože to v knihovně přivítáme další skupinky ze školky (a ještě i třídy ZŠ). Děkujeme za návštěvu.

Něco málo ze statistiky knihovny za rok 2024

Rok se s rokem sešel a v lednu opět vyhodnocujeme roční práci knihovny. V tabulce níže se můžete podívat na pár čísel, za která se knihovna nemusí vůbec stydět. A to jen díky všem čtenářům a návštěvníkům knihovny. Tímto jim děkuji a těším se, že společně čísla v letošním 2025 roce ještě navýšíme.

Počet knih v knihovně	8749
Počet deskových her	59
Kolik se vypůjčilo	3920
Nových knih	306
Registrovaných čtenářů	167
Návštěvníků	2504
Akcí pro veřejnost	48

Kdo slaví svátek v únoru?

PITKAR	ROJMÍM	ZELGIA	ANEL
ERTP	BLUJA	KENAL	ODORTA
RIOMDLOBA	VLASCEVĚN	ŽEJBLA	ANDRALEX
NADVA	VLNETÝNA	VATPUKLOS	ŽABONE
CHOLŘID	NEKYH	JAMĚT	VLASNĚA
NEKROVIA	ŘIJAIN	ALILINA	RUMÍL
ÍHRYMOR	MALAJIR	OPLANEA	
AMADIL	OSLIMLAVA		

© Paměťář

Farní okénko

Půlnoční mše svatá a Hod Boží Vánoční

Minulý rok se konala půlnoční mše svatá 24. prosince ve 20.00 hodin. Byl to pro nás nezvyklý čas, ale přesto jsme se těšili, hlavně kvůli dětem. Kostelem zněly krásné zpěvy našich Mužáků pod vedením Jirky Hostýnka. Děkujeme moc. Libé tóny naší scholichy také krásně zněly malému Ježíškovi a nám všem přítomným. Děkujeme moc i vám. Poděkování patří také vám, otče Davide, za krásnou mši a kázání. Děkujeme i vám, pane Hornáčku, za nádherné fanfáry při pozdvihování, troubení koled z věže kostela a pak i před kostelem. Jako vždy ani tento rok naši hasiči nezklamali. Opět připraveni před kostelem po mši svaté se svým skvělým svařákem pro dospělé a čajíčkem

pro dětičky. Krásný čas se trochu zastavit, nikam nespěchat, trošku popít a popovídat si v této úspěšné době. Velké díky i vám, naši zachránci v těžkých chvílích.

Se všemi se těšíme na setkání opět tento rok, ve stejný den i čas.

Na Hod Boží Vánoční nás v kostele čekalo také něco výjimečného. Celou mši svatou zněly tóny koled v podání Slováké kapely Romana Hornáčka. Fanfáry při pozdvihování, opět husí kůže po těle. Je to tak nádherné, že se to nedá ani vypovědět. Romane, máte skvělou kapelu a výborné hudebníky. Všem obrovské díky.

Anna Trávníčková

Betlémské světlo

Betlémské světlo je předvánoční služba skautů a skautek společnosti. Je symbolem míru, naděje a přátelství i v náročných chvílích, které prožíváme v posledních letech.

I v loňském roce 24. prosince nám naši skauti přinášeli toto světlo do našich domovů. Patří jim za to velký dík. Nevadí jim

ani nepřízeň počasí, přesto vyrážejí ulicemi k našim domovům. V minulém roce přinesly skautky ve svých stejnokrojích toto světlo na půlnoční mši svatou. Průvodem šly s otcem Davidem a ministranty kostelem až k obětnímu stolu, kde svíce zapálily. Bylo to něco nového a krásného.

A. Trávníková

Tříkrálová sbírka 2025

Letošní Tříkrálová sbírka proběhla v naší obci 11. ledna. Skupinky Tří králů procházely ulicemi a koledníci přinášeli požehnání do vašich domovů. Vy jste je vítali a přispívali potřebným lidem, za což vám patří velký dík. Poděkování patří hlavně našim dětem, které se s velkou radostí této sbírky zúčastnily. Letos nám přálo počasí, a tak i koledování bylo veselejší. Sněhová přehánka se přehnala, až byli koledníci zpět na faře. Samozřejmě poděkování patří také všem dospělým vedoucím. A tady bych chtěla zvláště poděkovat vedoucí skupinky paní Verunce Bubíkové, která byla ochotna chodit na Kolonii. Letos mě potěšil i pan

Březovič z Kopce, který byl také ochotný se svou partou zajet k vám na Kolonii. Kolonie je velká a jedna skupina tam rozhodně nestačí. Minulý rok ji celou obešla jedna dvojice a vrátila se v 15.30 hod. Takto to určitě nechceme. Děti se nám hlásí dost a my pro ně nemáme vedoucí. Budu ráda za každého dospělého. Jde o to, aby se všichni koledující vrátili zpět během dvou hodin. Poděkování jako každý rok patří OÚ Rohatec. Děkujeme za skvělé pohoštění, aby se vysílení koledníci mohli občerstvit a zahrát teplým čajem. Poděkování patří také novému panu řediteli základní a mateřské školy v Rohatci, který sám obešel děti, které se chtěly sbírky zú-

častnit a oznámil to rodičům. Pomohl nám tím koledníčky zajistit. Děkuji také našemu otci Davidovi za udělení požehnání v kostele. Zajistit, aby Tříkrálová sbírka v obci proběhla, není tak jednoduché, jak by se zdálo. Za vším je spousta času s přípravou, zapečetěním pokladniček, následně výnosy pokladniček spočítat a zapsat. Všechno dvakrát přepočítat. Připravit oblečení pro koledníky, nachystat korunky králům. Letos jsme vykoledovali 136 936 Kč, což je o 12 000 Kč více než minulý rok. Tuto částku jsme opět počítali s paní místostarostkou. Velký dík patří samozřejmě také jí.

Anna Trávníková

Hromnice

Dne 2. února jsme si připomněli den, kdy Maria a Josef přinesli Ježíše do chrámu, aby jej představili Pánu. Proto také tento den přišli do našeho kostela rodiče s dětmi, které se letos připravují na první svaté přijímání, aby je představili nejen Pánu, ale i našemu farnímu společenství.

Děti, letos samá děvčata, si přinesly svoje svíčky, které si doma pěkně nazdobily. V kostele je daly na připravený svícen. Tyto zůstanou v blízkosti oltáře až do 1. svatého přijímání. Budou nám připomínat, že se za tyto děti máme častěji a více modlit.

Na první svaté přijímání se připravuje šest děvčat.

Svátek Svaté rodiny

Mše svatá na svátek Svaté rodiny byla v našem kostele s hudebním doprovodem mládežnické scholy veselského děkanátu. Byla to nádherná mše svatá s krásnými zpěvy a sóly houslisty a varhaníka. Jak pro mě, tak jistě i pro ostatní manželské páry

to byl nezapomenutelný duchovní zážitek obnovit si v tento den manželské sliby. A úplně nejvíc byl i polibek, který jsme si my ženy mohly se svými manžely před oltářem a knězem znovu dát. Díky Vám, otče Davide.

Adorace Nejsvětější Svátosti

**Kostel sv. Bartoloměje
v Rohatci**

Každé úterý v 16:30 hod.

**Je to vhodný čas
na modlitbu
před Nejsvětější Svátostí.**

*Dobře víme, že kromě svatého
přijímání, není zde na zemi lepší
způsob, jak se k Bohu dostat blíž.*

Eucharistická adorace

Adorace neboli prohloubení vztahu s Kristem v tichu a modlitbě.

Adorace je hluboký způsob setkání s Ježíšem Kristem, který nás zve do přímé přítomnosti Boha. Při adoraci se skláníme před Kristem, přítomným ve svátosti Eucharistie a otevíráme svá srdce Jeho milosti. Tato forma modlitby je časem tichého uctívání a meditace, kdy můžeme kontemplantovat tajemství Kristovy lásky, oběti a přítomnosti.

Jak probíhá adorace v kostele?

V kostele je adorace spojena s vystavením Nejsvětější svátosti, která je vystavena ve zvláštní nádobě zvané monstrance. Při adoraci sedíme, stojíme nebo klečíme v tichu před Ježíšem Kristem, přítomným ve svaté Eucharistii. Tento čas nám umožňuje navázat osobní kontakt s Kristem, poslouchat Jeho hlas a předkládat Mu své myšlenky, starosti i radosti. Každý může adorat svým způsobem – někteří volí tiché rozjímání, jiní se modlí růženec nebo čtou z Bible.

Jsmo v přítomnosti Krista a vnitřně Mu nabízíme svou modlitbu. Můžeme se soustředit na slova Písma svatého, recitovat modlitby nebo prostě spočinout v tichém rozhovoru s Ním.

Proč je adorace důležitá?

Adorace je způsob, jak prohloubit náš vztah s Kristem. Je to příležitost k tomu, abychom zpomalili, nechali za sebou každodenní starosti a otevřeli svá srdce Boží přítomnosti. Tato modlitba nás nejen posiluje v našem duchovním životě, ale také nám přináší klid a pokoj, který potřebujeme v našem každodenním životě.

Kristus sám nás zve:

„Pojďte ke mně všichni, kdo se lopotíte a jste obtíženi, a já vám dám odpočinout“ (Mt 11, 28)

Popeleční středa a postní doba

Popeleční středou vstupují křesťané do postní doby, která trvá až do odpoledne Zeleného čtvrtku. Čtyřicetidenní doba přípravy na Velikonoce se objevuje již ve 4. století, kdy byl začátek stanoven na 1. neděli postní.

Postní doba začíná středou, která od 10. století, kdy se prosadil zvyk **udělovat popelec na znamení pokání**, dostala název „Popeleční“. Na Popeleční středu se uděluje popelem znamení kříže na čelo (= popelec). Při udělování popelce kněz říká: „*Pomni, že prach jsi a v prach se obrátíš*“ nebo nověji zavedenou formuli: „*Obrátte se a věřte evangeliu*“. Popel se získává ze spálených ratolestí požehnaných v předešlém roce na Květnou neděli.

Přijetí popelce je znamením kajcnosti převzatým z biblické tradice a uchovávaným v církvi až do dnešní doby. Symbol ten vyjadřuje **vůli vnitřně se obrátit**. Popeleční středa a Velký pátek jsou v katolické církvi jedinými dny přísného postu, což se týká všech plnoletých katolických křesťanů až do 60 let věku (tento předpis se netýká nemocných osob). **Přísný půst** sestává, kromě újmy od masitých pokrmů, také z odřeknutí si jednoho ze dvou hlavních jídel dne.

Znamením popelce tedy začíná příprava na velikonoční svátky. Ježíšova výzva k obrácení a k pokání, jako již u starozákonních proroků, nemíří především na vnější skutky, „žíněné roucho a popel“, posty a umrtvování, nýbrž na obrácení srdce, na vnitřní pokání a obnovu. Bez toho by kající skutky zůstaly neplodné a lživé. Vnitřní obrácení motivuje k tomu, aby se takový postoj projevil i navenek. Jde o radikální rozchod s hříchem, což znamená odvrácení se od zla, a naopak nové zaměření celého života k Bohu. Toto obrácení ovšem není výsledkem jen jakési „duchovní gymnastiky“, ale je především působením samého Boha v životě člověka. Bůh nám dává sílu a možnost začít znovu. Když objevíme velikost Boha a jeho pozitivní vztah k nám, snažíme se odpovídat adekvátním způsobem.

Postem není myšleno jen samotné odepření si jídla. Půst totiž chápeme jako zřeknutí se čehokoliv, co je v našem životě postradatelné, zbytečné nebo překážející, co nás spoutává. Skrze něj dáváme ve svém životě větší prostor Bohu a máme možnost více poznat sami sebe.

V postní době má tedy člověk pracovat na proměně a obnově svého života, aby mohl žít opět plně jako křesťan. Má obnovit autentické vztahy, navázat znovu dialog s druhými, odpočinout si a vrátit se k tomu, co činí život křesťana křesťanským. Nemělo by ale jít pouze o lidské úsilí, neboť křesťanská teologie a spiritualita považuje půst za Boží milost, kdy člověk naslouchá Božímu slovu a svůj život podle něho uzpůsobuje.

Tři pilíře postní doby

Modlitba

Modlitba není automatické odříkávání modliteb, nýbrž trávení času s Bohem, stálý život v jeho přítomnosti.

Půst

Postem není myšleno jen samotné odepření si jídla či něčeho jiného (např. masa, alkoholu, sladkostí, sledování televize, dojíždění autem, tanečních zábav...). Nejedná se o obyčejný sebezápor, odřeknutí si něčeho, co je v našem životě postradatelné, zbytečné, překážející či co nás spoutává. Znamená to, že zříkáním se těchto věcí získáváme něco jiného a většího a dáváme tak ve svém životě větší prostor Bohu a máme možnost více poznat sami sebe. Stáváme se totiž citlivějšími pro Boží přítomnost a díky tomu také milosrdnějšími lidmi.

Almužna

Slovo almužna znamená z řečtiny milosrdenství. Jde o mnohem víc než o pár mincí žebrákovi. Jde o to, že se máme stávat milosrdnými, tedy velkorysími, odpouštějícími lidmi, se srdcem milým a otevřeným, že se máme stát Bohu podobnými. Je to cíl vysoký, ale krásný, jediný, k němuž má člověk směřovat, chce-li se stát skutečně v plném smyslu člověkem.

Spolky

Ohlédnutí za uplynulým rokem ve Spolku zdravotně postižených

Spolek zdravotně postižených občanů Rohatec má za cíl nejen zajišťování rehabilitačně-rekondičních programů pro členy, ale také jejich zapojování do kulturního a společenského dění v obci. V neposlední řadě informujeme členy o novelizacích v zákonech z oblasti sociální a zdravotní problematiky. Tímto vším se řídíme při plánování našich aktivit. Naším členům se snažíme nabídnout rozmanitou paletu akcí. Toto se nám samozřejmě daří i díky velké finanční podpoře obce Rohatec, za kterou děkujeme.

K hlavním relaxačně-rekondičním akcím patřily návštěvy termálních bazénů v Pasohlávkách uskutečněné v jarních a podzimních měsících. Do této kategorie patří i masáže, které si naši členové vybírali v březnu a dubnu. V květnu jsme pořádali týdenní rekondiční pobyt v Hokočích na Slovensku, ve kterém je spojena relaxace v podobě léčebných procedur s kulturními zážitky ve formě poznávacích výletů. Jedním z nich byl výlet do Budapešti, kde jsme si prohlédli historickou část a také jsme navštívili největší evropskou tržnici.

V rámci kulturního programu jsme navštívili dvě divadelní představení, ve Slovákém divadle činohru *Třináctkrát za svědka* a muzikál v MDB – *Devět křížů*. V květnu jsme absolvovali každoroční návštěvu výstavy *Floria* v Kroměříži. Nechyběl ani jednodenní výlet za poznáním, jehož cílem byl tentokrát zámek Lysice s překrásnou zahradou a barokní kostel a kostnice ve Křtinách.

V neposlední řadě bych chtěla zmínit účast našich členů na obecní akci *Uklidíme Rohatec*. A přestože mnohým z nás již sil ubývá, a naopak přibývá zdravotních problémů, tak jsme se i v roce 2024 v hojném počtu zúčastnili a uklidili prostor od kostela až po hřbitov.

V prosinci jsme zajeli na adventní trhy v Brně. Samozřejmě že do kulturní oblasti patří také naše dva večírky, Májový spojený s oslavou Dne matek a Vánoční pořádaný vždy koncem roku v čase adventním. Tímto večírkem jsme se rozloučili s rokem 2024. Přála bych si, aby i rok 2025 byl v našem spolku také tak zajímavý a pestrý nabídkou programů, které pro naše členy výbor přichystá a abychom se ve zdraví těchto akcí mohli zúčastňovat.

V letošním roce má Spolek zdravotně postižených občanů 20. výročí založení, proto si dovoluji malé ohlédnutí.

Dne 18. ledna 2005 bylo vydáno Osvědčení o registraci pro tenkrát Svaz zdravotně postižených občanů základní organizace Rohatec. Tomuto předcházelo jednání Obce Rohatec s Regionálním výborem v Hodoníně, který doporučoval, aby členové registrovaní v RV založili samostatné základní organizace ve svých obcích. A tak za velké podpory tehdejšího starosty pana Ing. Vladimíra Elšíka vznikla naše organizace. Ustavující schůze byla svolána na 3. listopad 2004, za účasti tehdejších 27 rohateckých členů a byl na ní zvolen tříčlenný výbor – předsedkyní paní Viera Burešová, místopředsdou pan Jaromír Veselý a hospodářkou paní Mária Ko-

bédová. Členskou základnu tvořilo 40 členů. Již v prvním roce byla od obce Rohatec poskytnuta dotace výši 30.000 korun. Důvěrníci v té době byly paní Eva Veselá, Eliška Šafaříková, Věra Selingerová a Jana Lacigová. V polovině roku 2005 paní Kobédová odstoupila z funkce hospodářky a místo ní byla zvolena p. Anna Homolová. V průběhu trvání spolku pracovaly, ať už ve výboru či revizní (nyní kontrolní) komisi nebo jako důvěrnice, paní Draho-míra Burešová, Anna Jurycová, Jarmila Capitová, Libuše Elšíková, Alena Hnilicová, Věra Malošková a Hana Straková.

V roce 2015, kdy došlo ke změnám ve výboru a předsedkyní se stala p. Anna Homolová, měl spolek již 144 členů. V tomto roce také nastala nová povinnost registrace na portále Ministerstva spravedlnosti vyplývající z NOZ, která mimo administrativní povinnosti nesla s sebou i změnu názvu na Spolek zdravotně postižených občanů, ZO Rohatec. Postupně se naše členská základna rozrostla až na dnešních 213 členů, čímž se řadíme k nejpočetnějšímu spolku v Rohatci. Z toho důvodu bylo nutné rozšířit i počet důvěrníků, které mají za úkol členy informovat o připravovaných akcích a výboru jsou velkou oporou. V současné době to jsou paní Marie Teplíková, Anna Chromcová, Eva Veselá, Marie Marková, Věra Šantavá, Věra Selingerová, Vlasta Řiháková, Jaroslava Zemánková a pan Zdeněk Homola. Nesmím ale zapomenout na kontrolní komisi, první předsedkyní byla p. Mária Kobédová, kterou vystřídal paní Marie Salčáková,

kteřá tuto funkci zastávala až do roku 2024, kdy ve volbách byla předsedkyní kontrolní komise zvolena paní Jarmila Gürtlerová, členkami jsou paní Eva Šebesťová a paní Eva Chludilová.

Na závěr bych chtěla všem, kteří pracovali a pracují pro úspěšnou a zdařilou činnost našeho spolku srdečně poděkovat a popřát pevné zdraví a hodně elánu do další práce pro spolek, protože vše dělá-

me na úkor svého volného času a o nějaké finanční odměně se nám může jen zdát. Odměnou pro nás je spokojenost našich členů. Ještě jednou chci poděkovat za velkou podporu obci Rohatec a popřát nám všem do dalšího působení ve spolku pevné zdraví.

V letošním roce máme za sebou Výroční členskou schůzi, kde jsme naše členy seznámili s aktivitami přichystanými pro

rok 2025. Hned v březnu se můžou těšit na muzikál v Brně, divadlo Dívčí válka v Rohatci, v dubnu na relax v Pasohlávkách nebo na výstavu Floria, ale také na oblíbený Májový večírek 9. května. Toto je jen část našich akcí, o nich, ale také o dalších, vás budou včas důvěrnice informovat. Přeji všem pevné zdraví a těším se na naše další setkání.

Za výbor Anna Homolová

Kynologický klub zahajuje sezónu 2025

Jaro je za rohem a s ním přichází nejen příjemné počasí, ale i spousta zajímavých akcí, které náš kynologický klub pro své členy i širokou veřejnost chystá. V průběhu jarních měsíců a na podzim se můžete těšit na pestrý program, který si nenechte ujít!

Jarní tréninky na cvičáku

S příchodem jara se opět rozjíždějí pravidelné tréninky na našem cvičišti. Věnovat se budeme jak poslušnosti, tak i oblíbenému agility a rallye obedience. Připravujeme se na jarní zkoušky, které proběhnou v květnu a červnu. Každý týden tak máme příležitost trénovat a zlepšovat naše dovednosti pod vedením zkušených trenérů.

Zkoušky agility – květen

V květnu u nás proběhnou zkoušky agility. Pokud máte zájem o tuto dynamickou a zábavnou disciplínu, určitě neomezujte příležitost předvést své psí partáky na překážkách. Agility je skvělý způsob, jak posílit vztah mezi psem a jeho majitelem, a také ukázat, co vše dokáže váš pes, když spolupracujete jako tým. Zkoušky budou probíhat v příjemné atmosféře a těšit se můžete i na diváckou podporu.

Zkoušky z poslušnosti – červen

V červnu se uskuteční zkoušky z poslušnosti. Tento typ tréninku je zaměřený na základní povely a kontrolu psa v různých situacích. Poslušnost je základem pro každý kynologický sport, a proto je důležité mít dobře vychovaného psa, se kterým se dá bez problémů komunikovat. Na zkouškách

si každý tým vyzkouší, jak dobře dokáže jejich pes reagovat na povely a jak dobře zvládne základní úkoly.

Dětský den – září

Září bude v našem klubu ve znamení radosti a zábavy pro celé rodiny. Připravujeme totiž Dětský den, který se zaměří nejen na zábavu, ale i na seznámení dětí s kynologií. Bude to skvělá příležitost pro děti a jejich rodiče, aby si vyzkoušeli různé aktivity se psy, naučili se základům výcviku a strávili den plný her a soutěží. Pro naše mladé návštěvníky připravujeme pestrý program, který bude zábavný a poučný zároveň.

Závody v poslušnosti O pohár obce Rohatec – říjen

Na závěr roku, v říjnu, se můžete těšit na závody v poslušnosti O pohár obce Rohatec. Tato soutěž je pro všechny milovníky psů, kteří chtějí ukázat, co všechno umějí jejich čtyřnozí partáci. Kromě příjemné soutěže je to i skvělá příležitost k setkání se s ostatními kynology a výměně zkušeností. Nezapomeňte také na ceny – pro vítěze máme připravené tradiční „rohatecké koláčky“ jako symbolické ocenění jejich úsilí.

Rádi bychom všechny občany Rohatce i okolí pozvali na naše jarní a podzimní akce. Přijďte se podívat, jak psi a jejich majitelé pilně trénují a zažijte atmosféru závodů, zkoušek i zábavy. Věříme, že u nás najdete inspiraci, zábavu a nová přátelství – jak pro vás, tak i pro vaše psy.

Těšíme se na vaši účast!

Petr Šimeček, jednatel

Zhodnocení roku 2024 za JSDHO

V loňském roce bylo 46 výjezdů, což je i průměr za posledních pět let. Počet zásahů v Hodoníně je dlouhodobě mnohem vyšší než v našem domácím katastru. I když v loňském roce tomu bylo obráceně. Z celkového počtu se v 21 případech jednalo o výjezd na likvidaci požáru, 20x zásah technický, dvakrát se jednalo o planý poplach a třikrát se zásah týkal povodní.

Noví členové jednotky jsou Petr Kotásek a Jirka Polášek. V současné době má jednotka 24 členů, tedy plný stav.

Jednotka se zúčastnila kromě obvyklých požárů, kde byl zaznamenán mírný nárůst, i technické pomoci, kde je počet zásahů o polovinu větší než v roce předchozím. Ne malou měrou se na tomto stavu podílelo počasí a nebo výstavba plynového potrubí, kde naše jednotka pomáhala a zajišťovala vodu pro tlakovou zkoušku. Nejen naši jednotku letos významně prověřila povodňová situace na řece Moravě. Nejen pevnost hráze, ale i spolupráce povodňové komise i spolupráce občanů. Spolu s povodňovou komisí můžeme konstatovat, že protipovodňová hráz v obci obstála a ukázala svůj význam v minimalizaci škod. Kdy jednotka prováděla monitoring a našťastí nemusela nic urgentního řešit až na neukázněnost a aroganci některých občanů. Kdy i přes zákaz vstupu toto

bylo ignorováno, a i přes vykazání z uzavřené oblasti bylo znát z reakcí nepochopení možných rizik. Je až smutné, co si museli členové povodňové komise nebo členové jednotky při monitoringu vyslechnout. Situace se zvládla a za to bych chtěl ještě jednou všem zúčastněným poděkovat.

Během celého roku byla opět provedena pravidelná školení. Ve výkonu chemické služby všichni nositelé absolvovali školení v předepsaném počtu a termínech. Strojníci i řidiči během celého roku odjezdili, pokud je neprověřil výjezd k zásahu, povinné kondiční jízdy.

V loňském roce se pokračovalo s doplněním vybavení jednotky o „D“ hadice, výstražné led kužely, trhací hák, univerzální klíče a pokračovalo se s obměnou zásohových oděvů.

Děkuji představitelům obce Rohatec za to, že naše požadavky se snaží vypořádat a držet tak jednotku na vysoké úrovni. I za to, že se podařilo udržet jednotku v akceschopnosti v provizorních podmínkách a mít tak možnost být pro naši obec a okolí stále ku pomoci.

A ano, už se blíží ten den, kdy se vše to snažení zhmotní a začne se psát další kapitola...

Lukáš Bimka, velitel jednotky

Skautská výprava

I letos jsme se jako oddíl sešli na Vánoční výpravě, která se konala 13. - 15. prosince. Tentokrát jsme tuto předvánoční dobu strávili ve velmi pěkné klubovně v Mikulčicích, kam jsme z Rohatce dojeli vlakem.

Na celý víkend byl připravený pestrý a zábavný program od malování hrnčků, procházky na nedaleké Slovanské hradiště po nejruznější soutěže, pohybové hry a výzvy.

Na výpravě nechyběla ani vánoční atmosféra, kterou doplňovalo zdobení perníčků, psaní vánočních přáníček a naše skautská štedrovecerní večere.

Celý víkend nás všechny moc bavil, náramně jsme si ho užili a prožili jsme nespočet nezapomenutelných zážitků. Už se těšíme na další společné výpravy.

Vánoční výprava však není jediná naše tradice v adventním čase. Ráno na Štědrý den se vždy sejdem a obcházíme společně Rohatec s betlémským světlem. Zpíváme koledy, předáváme světlo a přáníčka, které pro vás vyrobily děti. Jestli byste měli zájem o betlémské světlo i vy, napište se příští rok k nám do tabulky v kostele, nebo na facebooku, a my vás rádi navštívíme!

Za rohatecké skauty Eva Konečková - Čtečka

Klub důchodců oslavil konec roku

Dne 6. prosince loňského roku jsme se sešli v Kulturním domě k oslavě a tradičnímu setkání pod názvem Pátek v klubu – tentokrát Mikulášský a s oslavou jubilantů. K tanci a poslechu vesele hrál a zpíval pan Vávra.

Všechny hosty přivítala předsedkyně Klubu paní Věra Malošková. Jmenovitě pozvala všechny jubilanty na parket k připravenému stolečku, kde jim členové výboru Klubu popřáli k narozeninám, předali kytičku a do dalších let si připili stopkou šampaňského. Jubilanti se představili přítomným a podle abecedy je uvedeme i my: pan PhDr. Jaroslav Andryšek, paní Anna Bondorová, paní Hana Bubíková, paní Zdeňka Hálková, paní Růžena Jüstlová, paní Zdeňka Koláčková, paní Anna Kolofíková, paní Marie Nováková, paní Růžena Němcová, paní Anna Slezáková a paní Jarmila Tomšejová.

K tanci jim zahrál několik písniček pan Vávra a pánové vyzvali k tanci přítomné dámy.

Po krátké pauze vyplněné hudbou a tancem všechny překvapili Mikuláš s andělem, které doprovázela trojice čertů. Mikuláš s andělem a doprovodem a samozřejmě s plným košem dobrot postupně navštívili všechny stoly přítomných hostů a po občasné básničce či štamprličce všem rozdali sladké mikulášské dárečky.

Poté pokračovala hudební produkce spojená s tanečními kreacemi hostů až do závěrečné hodiny. Bylo vidět, že všichni si večer velmi užívali.

Druhým krásným odpolednem a večerem byl Silvestr, již tradičně organizovaný 30. prosince. Večer zahájila paní Marie Hověžáková, která všechny přivítala, představila manžele Grufíkovy, kteří celý večer hráli k poslechu a tanci. Požádala hosty o malé ztišení, protože nastoupily dámy z tanečního souboru rohatecké Lúčnice a předvedly něžné předtančení večera. Poté se všechny shromáždily pod jevištěm a paní Věra Malošková poděkovala dvěma končícím tanečnicím za jejich spolupráci a účast na všech předcházejících akcích. Obě dámy obdržely kytičku a krásný dáreček. Poté paní Marie Hověžáková poděkovala za obětavou a dlouholetou práci pro tanečnice Klubu paní Věře Maloškové a s přípitkem jí všechny kolegyně popřály hodně zdraví a předaly dáreček.

Starosta pan Ing. Jarmil Adamec, PhD. přivítal přítomné, popřál vše nejlepší do dalšího roku a slovo předal místostarostům. Místostarostka paní Anna Homolová popřála všem pomocí nádherných veršů splnění přání, ke kterému se připojil i místostarosta pan Radek Matěj.

Po krátké pauze vyplněné hudbou

a tancem přišlo velké překvapení v podobě Večerníčkových postaviček. Samotný Večerníček, tentokrát na koloběžce, darebáci Mach a Šebestová, ctihodný motýl Emanuel s Makovou panenkou, věčně rozevlátá víla Amálka, neposedný Ferda mravenec, nepřekonatelní kutilové Pat a Mat, krásně bzučící a poletující včelka Mája, známý loupežník Rumcajs v doprovodu nádherné Manky a neposedného Cipíška. Celé to vzrušující rejdní na parketu ukončilo společné foto i s panem starostou a místostarosty.

Dalším bodem programu byla bohatá večeře, kdy byly podány dva řízky a bramborový salát. Bylo vidět, jak všem po celovečerním soustředění vyhládlo, a tak se vydatně posilnili před další událostí večera.

Tou bylo losování tomboly. Cen bylo takové množství, že se dostalo téměř na každého. Přesto byla řada šťastných, kteří si pro ceny šli opakovaně. Po vyzvednutí přímých výher nastal čas losování hlavních cen. Předávání cen a obsluhy se zase ujaly dámy z tanečního kroužku a pečlivě obsloužily všechny hosty. Všem, kteří získali některou z cen, srdečně blahopřejeme.

Zábava pokračovala až do půlnocního odbíjení hodin spojeného se slavnostním přípitkem a přáním všeho krásného do nového roku 2025.

Za výbor Martin Galečka

Silvestr 2024

Od našich přispěvatelů

Autobusová točna v Kolonii, bývalé centrum cukrovaru

Současné prostory dnešní autobusové točny v Kolonii vznikly spojením cesty od přechodu řeky Moravy od Strážnice. Byla to hlavní spojnice kolem panského dvora a vodního mlýna do Rohatce k Hodonínu. Původně tudy vedla cesta Panskou Šířavinou a lesem Důbrava k Vracovu. Teprve v polovině devatenáctého století se vše změnilo. V roce 1863 staví vídeňští židé a bankéři Karel a Rudolf Auspitzovi cukrovar. Budovy tak zastavěly vracovskou cestu, která byla přeložena severovýchodně a lesem Důbrava do Ratíškovic. U rozcestí mezi cukrovarem vznikl prostor, který stavitelé využili pro stavbu potřebného příslušenství, dům majitelů a ředitele. Mezi cukrovarem a panským dvorem u cesty postavili dvoupatrovou hostinskou budovu. Nazvali ji kasino. Byla velmi dobře zařízena a sloužila nejen ke stravování i zábavě cukrovarníků, ale i pro ubytování odborných pracovníků, kteří sem přijížděli z Vídně. Hlavní vstup do cukrovaru však byl na spojnici od cesty do Ratíškovic. Od hlavního vstupu byla zřízena spojovací cesta. Místo pro tuto budovu hostince (Kasina) bylo vybráno tak, aby byla u hlavní cesty a mohla sloužit i cestujícím od Strážnice i obyvatelům dvora strážnického panství a vodního mlýna. Dům dostal popisné číslo v Rohatci 197 a do roku 1924 byl majetkem cukrovaru. Od roku 1911 se stává nájemníkem hostinský pan Eduard Miklas. O tom, že byl zdatným hostinským svědčí i udělená koncese na služby, kde se uvádí právo přechovávat cizince (ubytování) podávat pokrmy, čepovat pivo, víno, pálené lihoviny, podávat kávu, čaj, čokoládu a jiné teplé nápoje a občerstvení a odbývat dovolené hry. Od roku 1924 se budova stává majetkem pana Miklase. V přízemí byl restaurační prostor, nálevna s výčepem, v pravém přízemí několik hostinských pokojů. V zadní části prostorná kuchyně, sklad a prostorný byt hostinského. Poschodí zabíral velký taneční sál s hernou a v levém křídle pak bylo několik hostinských pokojů. Za budovou v přízemní budově s podsklepením byla prodejna a výsek masa. V podsklepení rovněž chladírna (ledovna). Prodejna s výsekem masa a uzenin

sloužila nejen pro potřeby hostince, ale i pro veřejnost. Patřila k majetku hostince a provozoval ji rovněž pan Eduard Miklas, neboť byl vyučen řezníkem.

Pohostinské služby v tomto zařízení byly velmi kvalitní a starší pamětníci vzpomínali na hojnou návštěvnost nejen místních, ale zvláště v letních měsících se zastavovali zemědělci z Ratíškovic, kteří převáželi fůry sena od řeky Moravy, kde měli louky. V roce 1941 pan Eduard Miklas zemřel a živnost převzala jeho manželka, provozovala ji do května 1942, kdy zemřela. Po smrti manželů Miklasových provozovala živnost Ludmila Uhlířová, které byl hostinec pronajat již v roce 1939 a vedla jej na účet pozůstalosti. S vedením živnosti však nebyla spokojena, proto dostala od dědiců soudní výpověď, která se neuskutečnila a vyklizení L. Uhlířová několikrát zrušila. Živnost vedla až do 12. dubna 1945, kdy hostinec při válečných událostech do základu vyhořel včetně příslušenství. Majiteli zůstali bratři Miklasové Viktor, Eduard a Bohumír. Vzhledem k dobré poloze se rozhodli budovu znovu postavit. Zdivo však bylo staticky požárem narušeno, proto tehdejší místní národní výbor nařídil zbourání zbytků budovy a stavbu nepovolil. Vyklizené pozemky získala čokoládovna Küfferle (Maryša). Licence na hostinské služby zůstaly dědicům a o obnovu požádal pan Viktor Miklas již v srpnu 1945. O novou licenci na hostinské služby požádala Místní národní výbor i Ludmila Uhlířová, i když dosavadní stále zůstala zatím panu Viktoru Miklasovi. Po několika roztržkách ji získala a dostala přiděleny prostory bývalých garáží cukrovaru v místě, kde je dnes prodejna zbraní a střelnice (bývalé nákupní středisko). Zde zřídila po přestavbě pohostinství. Prováděla se za V. Talacha, služby pohostinské provozovala pod jménem Ludmila Talachová až do roku 1948, kdy byl hostinec znárodněn a převzalo ho spotřební družstvo Jednota. Hostinské služby družstvo poskytovalo do roku 1988, kdy byl celý areál včetně přilehlých tří obytných

Budova Kasina v místě dnešní autobusové zastávky.

domků vyklizen a na jeho místě postaveno nákupní středisko s restaurací. V současnosti přestavěno na prodejnu zbraní a chovatelských potřeb, v poschodí střelnice.

Volné pozemky po vyhořelém hostinci zůstaly několik let volné. V roce 1952 na části zřídil tehdejší místní národní výbor autobusovou zastávku. Po vybudování nové komunikace 1/55 mimo Rohatec Kolonii od Strážnice došlo ke zrušení původního mostu přes řeku Moravu. Komunikace zůstala jen pro příjezd do Soboněk a novému vstupu čokoládovny Maryša.

Autobusová linka Hodonín - Strážnice byla vyřešena zajištěním do Kolonie. Původní prostor kolem zastávky musel být rozšířen pro otáčení autobusů. Potíže však nastaly po zrušení čokoládovny Maryša, železniční vlečky do tohoto závodu a rozšířením výroby v nástupnické firmě CANDY PLUS. Doprava zboží se rozšířila o kamiony, které při čekání na nakládku nemají kde parkovat a zabírají plochu točny autobusů. Dochází tak k roztržkám mezi řidiči. V minulém roce došlo k obnově komunikace spolufinancované z prostředků ministerstva dopravy s tím, že kamiony budou parkovat na přilehlé ploše. Ta je ale každodenně zaplněna osobními auty zaměstnanců firmy Candy Plus. V pracovní době zde parkuje až 70 osobních vozidel, a tak kamiony nadále zabírají části plochy pro otáčení autobusů.

Vyřešila se ale doprava některých firem v Kolonii, které si zřídily vjezdy z komunikace k Soboňkám a parkovací plochy na ploše svých areálů. Tím rovněž značně odlehčily dopravě a životnímu prostředí v obytných částech. Jsou to firmy Obchodní MYApack, Forlit výroba panelů z papírových voštin, a taky SD Ferotech sběrna kovového odpadu.

Zdeněk Bíza

Cestování v čase

Ani se věřit nechce. Včera bylo málem Silvestra a dnes už je únor. Z rádia se dovidám, že únor je suchý měsíc. A Rohatecký svět, který podle plánu vyjde, má téma v i n a ř s t v í. Tak nevím. Už z titulu člena redakční rady bych měl snad přispět, ale zas tak mnoho o vinohradech toho povědomí nemám. Na poslední radě nás mimo jiné pan starosta seznámil s vyhodnocením našich novin (asi v krajském měřítku, soudě podle názvu obcí). Tak na „bedně“ jsme nestanuli, ale bramborová medaile není málo. Co by za to druzí dali. Jenže náš pan starosta je dost náročný i na ty noviny. V lednu jsem nechtěně dost cestoval veřejnou dopravou. Šťěstí, že bez závějí, i když podle přirozenosti a normálnosti by únoru slušelo (bílý - pole sílí). Vzdor bezpočtu novoročních přání, kde ani jednou nechybělo všeobecně používané „zdraví, zdraví, zdraví“, jsem nuceně vycestoval za lékařskou pomocí a mohl bych i vyprávět. Určitě bych si nechal zážitky jen pro sebe, nebyť inspirace na jedné z cest vlakem. Od nedávné doby si užívám jízdy nebývale „krásnou“ soupravou. Dle informace průvodčí jde o český výrobek, což mě víc jak potěšilo. Tím méně jsem byl nadšen chováním spulcestujícího mladíka, který pohodlně obsazoval i protilehlé sedadlo svými dolními končetinami, včetně obutí. Ač bylo teprve 07.01 SČ, v klidu lokal pivo z plechovky. Jelikož nejel a nepil sám, zdržel jsem se i slovního komentáře (zda tak sedává i doma v obýváku). To jsem si dovolil kdysi dávno, při své nesrovnatelně lepší fyzické kondici, v nesrovnatelně horším vagonu. Ale nohy ze sedadla docela rychle sám uklidil. Pivo, ani žádný jiný nápoj neměl. V uplynulém týdnu jsem měl tu čest

cestovat opět v krásné soupravě, tentokrát kromě mě dívčí obsazení sice bez nápojů, ale v kategorii seniorka +- . Švitoření určité odpovídalo počtu pěti a více. Nic není dobře. Všecko špatně. Pošta, to školství! Myslel jsem si, že o škole taky něco málo vím, když manželka je už jen učitelka v.v., ale dcera i nevěsta ještě mezi vyučující patří. A něco málo vím i z vlastní činnosti v někdejší SRPŠ. Všechno jinak. A nejhorší je to zdravotnictví! Opět švitořily. To už jsem se nadechoval. Co já už poznal ordinací, deset narkóz, dokonce v závěru své pracovní činnosti jsem působil ve zdravotnictví, a tak alespoň trochu mohu porovnávat DNES a KDYSI. Rohatec – pro mne konečná, švitoruky pokračují v jízdě dál, dnes už se víc nedozvím.

Při delší pobyty v čekárně Nemocnice Kyjov odpovídající počtu čekajících pacientů jsem oprávněně navštívil i onu místnost. Nemohl jsem si nevšimnout čitelného nápisu. „Prosím neodnášejte toaletní potřeby domů, slouží všem pacientům!“

Už kdysi dřív jsem si všiml, že lavice v čekárně jsou vzájemně posvazovány řetízky. Pochopil jsem to jako inovační ozdobu, protože ještě dřív byly provázány opravdovými řetězy. Tehdy jsem byl poučen, že kromě lavic se kradou i umyvadla a podobné potřebné předměty! Tak těch negativních poznatků už stačilo! Ještě v lékárně vyzvednout další lék. Paní Mgr. mimo svou pracovní náplň mně ověřila přes svůj mobil i odjezd autobusu. Postupně jsem nenápadně zjistil, že bydlí v Hodoníně, tatínek, dědeček i pradědeček byli rodilí Ježovjáci, takže krajan! A já je čirou náhodou všechny tři znal, i když fotbal za SK Ježov nikdo z nich nehrál. Kdybych navštívil lékárnu

jen o čtrnáct dní později, měl bych z Ježova i jiné poznatky. Na autobusové zastávce bylo čisto, bez špačků, ty nemám rád ani ve vinohradě, a na odpadkovém koši byla vylepene fotografie hledaného velkého pejska. Slibovaná odměna za informaci k nalezení Kč 25 000,-. Na autobusové zastávce u nemocnice to bylo trochu jiné. Odpadkové koše, hned dva, v pořádku. Za nemocničním plotem v travním porostu mezi stromy v reflexních vestách sběrači odpadků. Jejich nádoby už přetékaly. Převažovaly plechovky od nápojů. Při mém zraku jsem se nedočetl, zda šlo o pivo či jiné drinky. Některé byly i sešlápnuté, to se před vhozením do kontejnerů asi dělá. Autobus směřující na Hodonín přijel na čas. Spoj 911 na Rohatec taky podle jízdního řádu. Jako bonus jsem nechtěně vyslechl z rozhovoru spulcestujících žen ceny z oblasti kosmetiky. Zásahy do obočí přirozeného Kč 7 000,-, nějaké laserování vždy Kč 1 000,-. Táž informatorka nelibě posoudila lékařův zásah v ceně Kč 9 000,- do teče hlavy. Nezeptal jsem se o co šlo, nemohu soudit. Nejmenovaná babička nepřijala při ošetření v zubní ordinaci odborný návrh na řešení problému v ceně poměrně nižší s argumentací, že pejskova operace bude stát Kč 15 000,- a ona už víc nemá. Tato informace není z cesty autobusem. Ještě bych měl zážitky z rozhovoru s „bratrem“ Slovákem z nedalekého Holíče, ale ty nejsou z cestování. Snad někdy příště. Ale nic veselého. Návštěvu nemocnice беру pozitivně. Paní lékařky i sestřičky byly docela příjemné. Sestřička na registraci mě uklidnila, že i když je 13. a mám reg. č. 13, dopadne to dobře. Odběr jsem přežil, další lék dostal – snad zabere.

Vlastimil Hlaváč

Co to je a k čemu to je

Takovou otázku si asi položí každý, kdo zhlédne sprejové čmáranice na různých volných plochách. Objevují se i na asfaltových komunikacích. Možná se čtenář těchto řádků domnívá, že jsou vidět jen v televizi nebo na internetu. Opak je pravdou. Jsou různě i v naší obci. Autoři jsou vždy anonymní. Co se asi honí hlavou tomu, kdo zaplňuje volné plochy různými nic neříkajícími zakroucenými čarami, kterým se nedá říct obrázky nebo ozdoba, některé zase z neforemných písmen mají urážlivý nebo sprostý text, ale obojí vyjadřují hloupost tvůrců. Objevují se na nejméně vhodných místech. Zničí tak nejen samotný pohled na místo nebo do prostoru. Odstranění takových uměleckých výtvarů bývá problémem stejně jako odhalení jejich tvůrců. Účinná metoda zamezit těmto projevům se zatím nenašla, ale něco snad ano. Překrýt nebo zaplnit volné plochy hezkými malbami s motivem, který něco vyjadřuje. To se stalo

v posledních letech v novém podchodu cyklostezky do Kolonie nebo v podchodu železniční stanice Rohatec. Takovým místem je pak radost procházet a obdivovat umění tvůrců, ale i pokochat se pohledem na hezké místo, ornament, kytičku, nebo šohaje v kroji i informaci, prezentaci daného místa. Takto zaplněná plocha může působit i jako reklama, jak je tomu v podchodu rohatecké železniční stanice. Posouzení nechám na čtenářích dle přiložených obrázků nebo zhlédnutí samotných míst.

Zdeněk Bíza

Sport

11. ročník turnaje ve šnopsu

Karty jsou taková radost. Nehrajeme o peníze, ale pro zábavu, a když je u toho potřeba použít ještě mozek, protože ne vše je o štěstí, tak je to vlastně prospěšné. Další ročník karetního turnaje ve šnopsu proběhl tradičně v Hostinci u Capitů, za kvalitní účasti domácích i přespolních dvojic.

Tradiční rozdělení do dvou skupin, každý s každým, a na celé odpoledne až do pozdních hodin byla zábava zaručena. Některé souboje trvaly jen pár minut, aneb štěstí přeje připraveným a odvážným. Jiné se bily takticky svázanou strategickou bitvou, trvající klidně i hodinu. Musím velice pochválit některé dvojice, které nám každý rok

zvyšují estetickou hodnotu našeho turnaje. Jejich stylizované nápady, jak být u karet oblečen a vybaven, nám dělají velkou radost. Doufáme, že v této tradici budou pokračovat a přidají se i ostatní.

Letošním vítězem se stala dvojice hrající takřka beze strachu, dlouhá léta sehanosti přinesla ovoce, a tak mohli slavit David Kolář a Radek Malošek. Blahopřejeme! Další medaile už brali přespolní z Dubňan, druží Ivoš a Květoš a třetí tradiční úspěšná manželská dvojice Ivan a Hanka Ilčíkovi. Už se těšíme na další ročník. Tak ať jde karta.

Jara Adamec

Biatlon v Rohatci?

Při sledování mistrovství světa v biatlonu, kde Česká republika hned první disciplínou získala medaili, nelze nevzpomenout na první biatlon v Rohatci. Ještě dříve, než dorazily zimní plískanice, se skupinka nadšenců tohoto sportu rozhodla přinést radost a samozřejmě i dávku smíchu a překvapení obyvatelům ulic U Školky, Řadová a Budovatelská, aneb biatlon bez sněhu v Rohatci.

Co bychom neudělali pro radost dětí, které nás povzbuzovaly. Proběhl první závod, kde si to rozdali tři mušketýři na kolečkových bruslích místo lyží. Není to tak jednoduché uklidnit rozjařené srdce, zadržet dech a trefit do černého. Samozřejmě pravidla byla uprave-

na, střílelo se na klasické terče a počítaly body, jako následné bonifikační sekundy. Nicméně aby to byl opravdu biatlon, střelba byla klasicky ve stoje i vleže, hezky 2x a 2x jako v polohovém závodě.

Následovaly ještě smíšené štafety, kde jednotliví závodníci zdolávali trať na koloběžkách. Žádný med, šlo poznat, kdo tento druh přepravy umí a používá běžně, od nadšenců, co si jen mysleli, že to jede samo. Kdo zvítězil není důležité, bylo to příjemně strávené odpoledne plné srandy, a my dospělí jsme všem dětem ukázali, že stačí nápad + přátelé a zábava je na světě.

Jara Adamec

Lužický drsňák: Rohatec měl svého zástupce

V sobotu 1. února 2025 se konal třetí ročník zimního triatlonu Lužický drsňák, který prověřil odolnost všech zúčastněných sportovců. Náročný závod se skládal ze tří disciplín - plavání na 100 metrů v ledové vodě rybníku Lužák (4 °C), cyklistiky na 6 km a běhu na 3 km. Mezi dvanácti závodníky v kategorii muži 50+ měl své zastoupení i Rohatec.

Vojtěch Zich (ročník 1958) se v této kategorii umístil na výborném 3. místě s časem 38:03,5. Tento výsledek je obdivuhodný nejen kvůli náročnosti závodu, ale i proto, že pro Vojtěcha šlo o jeho vůbec první zkušenost se zimním triatlonem.

Od otužování k triatlonu

Myšlenka zúčastnit se Lužického drsňáku vznikla během pravidelného otužování na Hliníku, přičemž finální rozhodnutí padlo po ukončení plavecké sezóny 31. prosince 2024 v Lužáku. Tato odhodlanost a příprava se nakonec vyplatily.

Jak vznikl Lužický drsňák?

Tento jedinečný závod má svůj původ v době, kdy byla kvůli pandemii uzavřena všechna sportoviště. Část plavců začala tréno-

vat v rybníku Lužák a někteří z nich si oblíbili pravidelné zimní otužování. Právě z této komunity vzešel nápad uspořádat opravdový zimní triatlon, ve kterém není povoleno použití neoprenu, čímž se odlišuje od běžných soutěží.

Michael Pokorný

Co Slavoj připravuje na jarní sezónu 2025

Slavoj jako každoročně začíná rok valnou hromadou, kdy hodnotí uplynulý rok a stanovuje si úkoly a cíle na rok následující. Pozastavil bych se a velmi pochválil rodiče mládežníků, kteří byli součástí valné hromady. Jsme nadšeni a moc si vážíme toho, že máte zájem o to, kde vaše děti sportují a co se v klubu děje. Opravdu super, moc děkujeme za důvěru a účasť.

A mužstvo je výkladní skříní našeho klubu a z hlediska výsledků lze říci, že dopadlo velmi úspěšně. V závěru sezony mužstvo bojovalo o první příčku a vinou nevydařených zápasů v závěru soutěže nedosáhlo na možnost postupu. Přišli další hráči, kteří vylepšují kvalitu a konkurenci v kádru. Předseda klubu Rostislav Tomšej a Jakub Rezek opět zapracovali a přivedli mladé kluky, kteří určitě Slavoj posílí.

V létě bylo založeno B mužstvo. Myšlenka je jasná, zapracovávat mladé hráče

do A mužstva, protože ne všichni mohou naskočit po konci dorosteneckého věku. Mají možnost na rozehrání a poprání se o místo v A mužstvu. Je primárně určeno pro mladé hráče.

Mládež – to je velké téma, které v klubu řešíme a řešit chceme. Daří se naplňovat mládežnické kategorie počty dětí, přivádíme trenéry, kteří mají licence a mohou poskytnout mládeži lepší přístup i fotbalovou odbornost.

Chceme děti vést ke sportu, pomáhat s výchovou, umět se zařazovat do kolektivu, uvědomovat si povinnosti a úkoly spojené se sportováním a děním uvnitř i kolem klubu.

V létě jsme se za účelem zkvalitnění soutěží spojili v kategoriích přípravků a žáků s Baníkem Lužice. Věříme, že to bude k prospěchu všech stran.

Dnes u nás sportuje přes 130 dětí ve všech kategoriích. V rámci okresu se řa-

díme mezi přední kluby s takto vysokou mládežnickou základnou.

Obecní stadion v Cihelnách – další posun v budování zázemí. Fanoušci si jistě všimli nového bufetu, který slouží k vyšší obslužnosti a spokojenosti návštěvníků. V létě bude hotov i fan shop, který pro naše fanoušky chystáme. Nové osvětlení na spodním hřišti vytvořilo další příležitosti jak pro mládež, tak pro dospělé k trénování.

Ve spolupráci s obcí Rohatec, která je provozovatelem areálu, se podařilo uzavřít dlouhodobou smlouvu, kdy obec je hlavním partnerem a provozovatelem.

Co se týče sportovních akcí a s tím spojenou zábavou počítáme s úspěšnými akcemi, které se podařilo v minulém roce zorganizovat.

Ples sportovců se konal 1. 3. 2025.

V létě chceme uspořádat dvě akce. Na konci června Začínají prázdniny a Hodo-

vou zábavu na hřišti – pod širým nebem. V minulém roce velmi úspěšné a hojně navštívené.

Organizujeme příměstský tábor koncem července v areálu Cihelen, o který je velký zájem. Již dnes je obsazen.

Na konci roku 2024 jsme požádali ve spolupráci s obcí o dotaci FAČRU na rekonstrukci travnaté plochy našeho hlavního hřiště. Více jak 25 let provozu zanechalo stopy a v létě se nám ukázalo, jak náchylné a zranitelné hřiště je, když na té-

měř tři měsíce odešlo a nehrálo se na něm.

V závěru tu máme novinku z Okresního fotbalového svazu. Náš předseda Rostislav Tomšej byl VV Slavoj Rohatec navržen do OFS Hodonín jako nový člen. Tento návrh byl přijat a Rosta je členem OFS Hodonín. Po panu Vlastimilu Hlaváčovi, který byl členem OFS v osmdesátých letech, je náš dlouholetý předseda druhým funkcionářem v historii klubu, který je touto funkcí poctěn a bude ji vykonávat. Práce oddílu a jeho dlouholeté výsledky jsou

oceněny v podobě zastoupení funkcionáře Slavoj v OFS Hodonín. Blahopřejeme Rostě.

Závěrem chci poděkovat všem lidem, kteří se starají o Slavoj, obci Rohatec o vedení areálu, partnerům, bez kterých to nejde.

Ať se všem v našem areálu líbí a najdou tam vše, co potřebují k zábavě a odpočinku.

Oldřich Domanský

Nový trenér Slavoj

Od ledna 2025 se stal trenérem Slavoj Rohatec Jiří Dekář.

Odchovanec ratíškovického fotbalu, kde vyrostl a nastupoval za mládež až po dospělou kategorii.

Svoji hráčskou kariéru ukončil v Baníku Dubňany, kde započala i jeho bohatá trenérská kariéra.

V roce 1995 se stává trenérem mládeže v Dubňanech a následně Ratíškovicích.

V roce 1997 se stává asistentem trenéra u A mužstva Ratíškovic a následně postupují do II ligy.

Jako asistent byl u úspěchu Ratíškovic,

kdy hráli finále Českého poháru na Strahově proti Liberci.

V roce 2002 odchází do Slovák a je ligovým trenérem dorostu a následně i A mužstva.

Další štape – Hodonín, Bzenec, Veselí nad Moravou, odkud přichází k nám do Slavoj.

Jde o trenéra a člověka s vysokým morálním kreditem, fotbalovou erudicí, přehledem o hráčích a odborností na ligové úrovni.

Jsme rádi, že tento trenér bude působit ve Slavoji a posune jak hráče, tak klub k dalším metám.

Představujeme novou trenérskou posilu a manažera mládeže

Milan Hlupík je odchovanec TJ Iskry Holíč, kde prošel mládeží i mužstvem dospělých.

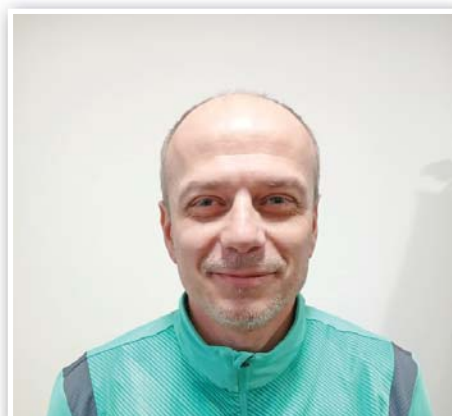
Následně působil ve VTJ Malacký a kariéru ukončil zpět v Holíči.

Trenérskou činnost začal v roce 2018 v Holíči, kde působil do konce minulého

roku jako trenér a manažer mládeže.

Od 1. 1. 2025 tuto funkci zastává ve Slavoji. U nás bude působit i ve funkcích trenéra mladších žáků a v neposlední řadě jako asistent u A mužstva.

Milanovi přejeme hodně trenérských úspěchů a ať je ve Slavoji spokojen.

Vedoucí mužstva Slavoj

Vedoucím mužstva je od roku 2023 Stanislav Urbánek. Představíme vám jeho fotbalovou a trenérskou kariéru.

Začala žákovskou kategorií v Násedlovicích.

Následoval Hodonín, kde prošel dorosteneckou kopanou. V dospělou kategorii nastupoval za Hodonín, Kyjov, Hovorany, Čejč.

Trenérská praxe začala jako u většiny

fotbalistů u žákovské kategorie a vedl ji v Šardicích, Kyjově, Hodoníně.

Trenérskou kariéru u dospělých začal v Násedlovicích a pokračoval přes Uhřetice, Dambořice, Šardice, Lužice. I jako vedoucí družstva prošel řadou klubů – Hodonín, Břeclav a nyní u nás.

Jde o zkušeného matadora s přehledem a srdíčkem pro fotbal. Ať se daří, Stando, ve Slavoji i nadále.

Zimní tenisová sezóna

Vážení příznivci rohateckého tenisu, i když zimní období není na tenis zrovna ideální, tak my nezahálíme a trénujeme v hale. V prosinci jsme pořádali Vánoční turnaj ve čtyřhrách v tenisové hale v Petrově. Turnaje se účastnilo celkem 12 vyrovnaných hráčů. Během turnaje panovala předvánoční atmosféra, ale i přesto bylo k vidění hodně kvalitních a vyrovnaných zápasů. Turnajové vítězství obhájil Milan

Drábek, který prošel turnajem jako jediný bez porážky. Na druhém místě se umístil Jara Luzum a třetí byl Jakub Rezek.

V lednu jsme na našich kurtech uspořádali menší zabijačku pro členy klubu. Akce to byla vydařená a snad z ní uděláme naši tradici.

V únoru jsme dostali pozvánku na prestižní Winter cup ve čtyřhrách, který se konal v tenisové hale v Hodoníně v Ry-

bářích. Náš klub vyrazilo reprezentovat trio hráčů Milan Drábek, Jirka Hostýnek a Jara Luzum. Úroveň tohoto turnaje byla opravdu vysoká. Milan s Jarou tak skončili ve čtvrtfinále, ale Jirka si vedl skvěle a se svým partákem došel až do finále, kde už na soupeře nestačili. Přesto pohár za druhé místo z tohoto nabitého turnaje je velký úspěch.

Milan Drábek, předseda TK

Bud'te součástí výroby cukrovinek pro celý svět!

HLEDÁME NOVÉ KOLEGY A KOLEGYNĚ

**ELEKTRIKÁŘ
MECHANIK PROVOZNÍ ÚDRŽBY
VÝROBNÍ OPERÁTOR
MISTR VÝROBY**

NABÍZÍME

- Mzdu odpovídající zkušenostem
- Zvýhodněný mobilní tarif
- 5 týdnů dovolené
- Závodní stravování
- Příspěvek na penzijní připojištění
- Možnost okamžitého nástupu

tel. 518 398 765 kariera@candyplus.cz www.candyplus.cz

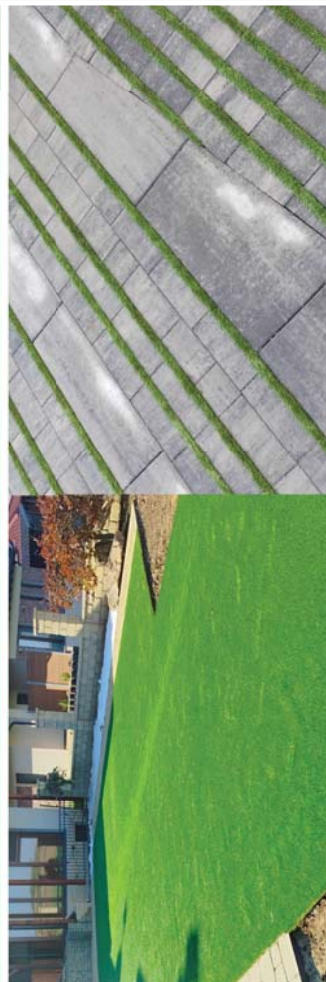
Naše služby - realizace a prodej produktů:

- Umělé trávníky, prodej, pokládka a instalace na míru
- Travní rohože " živý trávník " včetně přípravy podkladu
- Závlahové systémy návrhy a realizace
- Zámkové dlažby, chodníky a příjezdové cesty
- Terasy z exotických dřevin , dřevoplastových WPC prken a kompozitních prken Millboard a fasadní obklady Millboard
- Modulární ploty z hliníku a plotové systémy 2D a 3D ploty a bezúdržbové ploty z WPC prken
- Zimní zahrady, Hliníkové pergoly, Zasklení teras
- Návrhy zahrad a projektová řešení zahrad
- Výsadba rostlin a údržba
- Prodej a instalace robotických sekaček zn. Segway bez obvodového kabelu- regionální zastoupení

STYLEGARDEN

web: www.style-garden.eu
e-shop: www.stylegarden.cz

UKLIÐME
ČESKO
29. BŘEZNA
9:00 – 14:00
2025

UKLIÐME ROHATEC

VŠECHNY SPOLUOBČANÝ, DOBROVOLNÍKY ZVEME NA
ÚKLIDOVOU AKCI-DOPORUČUJEME VHODNOU OBUV A
OCHRANNÉ POMŮCKY

SRAZ: V 9:00 PŘED OBECNÍM ÚŘADEM, KVĚTNÁ 1, ROHATEC

OBČERSTVENÍ PRO NEJMENŠÍ ÚČASTNÍKY ZAJIŠTĚNO

PARTNERI

GRAFIKA: REDLIGHT COMICS

Nadace

GARNIGR

SKODA

DB SCHENKER

EKO KOM

nevajgluj

PENNY

Coca-Cola

dpd

Základní organizace ČZS Rohatec Vás srdečně zve na

PŘEHLÍDKU VÍN ROHATEC

KULTURNÍ DŮM
20. dubna 2025
od 10.00 hod.

pro příjemnou pohodu bude hrát
cimbálová muzika

Projekt s podporou Vinařského fondu

Obec Rohatec

Dívčí válka

Komedii Františka Ringo Čecha
zahraje
NEJENXMÍCHU

ochotnické divadlo Vracov

Kde:

**KULTURNÍ DŮM
ROHATEC**

Kdy:

**SOBOTA 29. 3. 2025
18:00 HODIN**

Vstupné: **100,- Kč.**

Kulturně muzejní komise a obec Rohatec
zve všechny děti a rodiče

Vítání jara

*Těšit se můžete na tvoření pro
děti, hry, jarní stezku, sázení
kytiček a zeleniny a ochutnávku
pomazánek a dobrot pro děti*

*K prodeji budou domácí
zákusky, káva, čaj, med,
háčkované hračky a jiné...*

**Těšíme se na Vás v sobotu 26.4.2025 od 14:00
do 18:00 v komunitní zahradě na Staré škole.**

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY V ROHATCI

1. TURNUS Zapínáme pásky a letíme!

30. 6. - 4. 7. 2025

Letadlo je připraveno ke startu za letním dobrodružstvím. Pojď s námi obletět svět! Užijeme si spoustu legrace při objevování cizích kultur, naučíme se říct „Ahoj“ v různých jazycích a zjistíme, jaké zvyky mají obyvatelé po celé planetě. Součástí tábora bude i celodenní výlet.

2. TURNUS Léto v Bradavicích

7. 7. - 11. 7. 2025

Stále čekáš na svůj dopis z Bradavic? Máš to štěstí, že právě tebe Moudrý klobouk rozřadí do jedné ze 4 kouzelných kolejí! Čeká tě turnaj ve famfrpálu, budeš připravovat lektvary, utkáš se o Školní pohár.

Čekají na tebe logické úlohy, výtvarné tvoření, spousta zábavy v plnění různých úkolů.

Součástí tábora bude i celodenní výlet.

3. TURNUS Four Nations

14. 7. - 18. 7. 2025

Máš rád míčové sporty? Během celého týdne se seznámíš s pravidly a hrou basketbalu, házené, baseballu a florbalu. Jsi připraven vytvořit tým a stát se vítězem legendárního poháru národů Four Nations? Pak neváhej a zapoj se. I na tebe bude čekat zajímavý celodenní sportovní výlet.

Na kolik táborů mohou děti přihlásit?

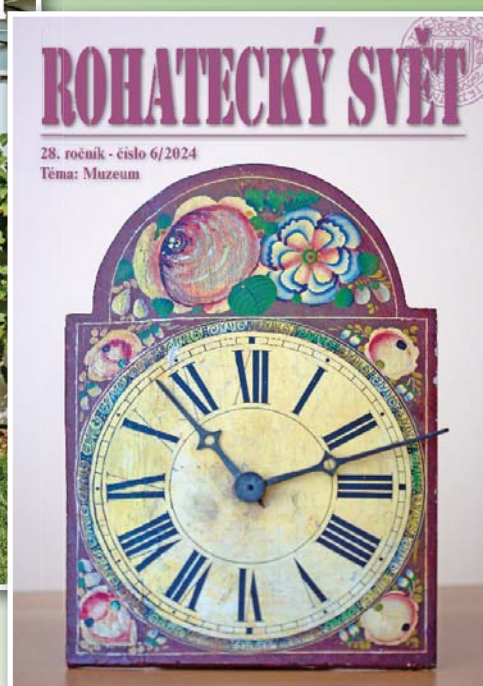
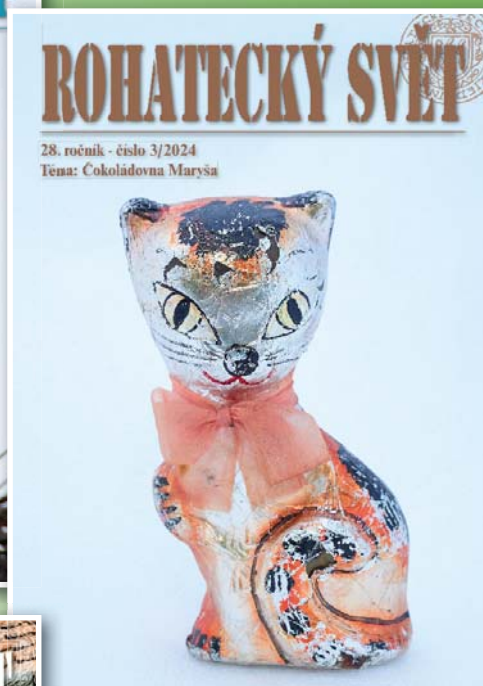
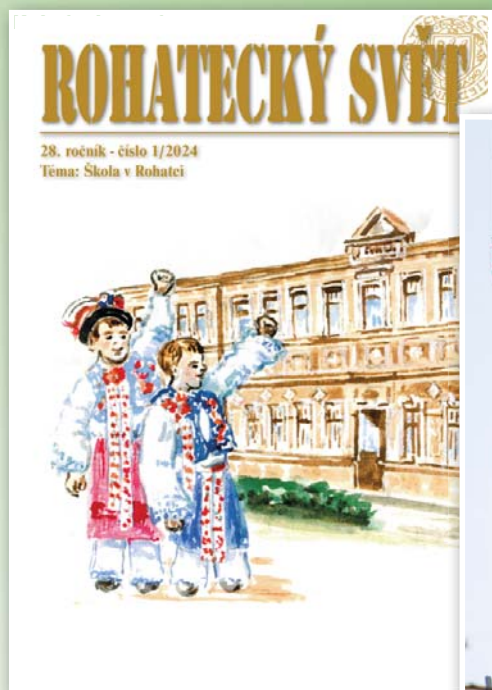
Jedno dítě může být přihlášeno v případě volných kapacit na všechny 3 turnusy táborů. Sourozenci jsou vítáni. Cena za 1 turnus je 2.600 Kč, v případě druhého dítěte je cena 2.200 Kč za turnus.

Jak přihlásím své dítě na tábor?

Napište na e-mail: rohatec.tabor@gmail.com

V předmětu e-mailu uveďte turnus a jméno dítěte (např. turnus č. 2, Pavel Novák). Do zprávy sdělte jméno a telefonní kontakt na zákonného zástupce, turnus a název tábora, jméno dítěte a jeho datum narození (slouží pro průkazné vytvoření pořadníku). Emailem dostanete odpověď, zda máte rezervované místo.

Tábory se uskuteční v nejbližším okolí ZŠ a MŠ Rohatec nebo bude vycházka po okolí, popř. výlet. Stravování dětí (svačina, oběd, svačina, pitný režim) bude zajištěno z kuchyně Základní školy v Rohatci. Tábor bude každý den probíhat od 7:00 do 16:00 hod. Příchod dětí bude probíhat od 7:00 do 8:00 hod. a vyzvedávání od 15:00 hod do 16:00 hod nebo dle domluvy.

TÉMA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA - ROHATECKÉ KRONIKY

Rohatecký svět – periodický tisk územního samosprávného celku. Vydává Obec Rohatec, IČ:00488526, řídí redakční rada při OÚ Rohatec, tel.: 518 359 230, webové stránky: www.rohatec.cz, e-mail: info@rohatec.cz.

Šéfredaktor Stanislav Zela, jazyková korektura Lenka Hostýnková, členové Ing. Jarmil Adamec, Ph.D., Zdeněk Bíza, Luděk Durdák, Vlastimil Hlaváč, Anna Homolová, Božena Vlácilová.

Otištěné názory a stanoviska nemusejí vždy odrážet názor redakce.

Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat příspěvky, aniž by byl změněn jejich smysl.

Vychází šestkrát ročně nákladem 1400 kusů. Zaregistrováno Ministerstvem kultury ČR: MK ČR E 12419.

Uzávěrka je vždy k poslednímu dni lichého měsíce.

Grafická úprava a tisk: Tiskárna Brázda, www.TiskarnaBrazda.cz

www.rohatec.cz

